

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Haziran 2004, Yıl 8 Sayı: 123 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

TALAT NEREYE KOŞUYOR?

 Yeni anayasayı savunmayan, tazmin komisyonunu göndemde tutan Talat'ın çözüm isteği gerçekçi olabilir mi?

 Neredeyse her hafta "faili meçhul" bombaların patladığı, sivillerin askeri mahkemede yargılandığı bir ortamda Talat neyin başbakanı?

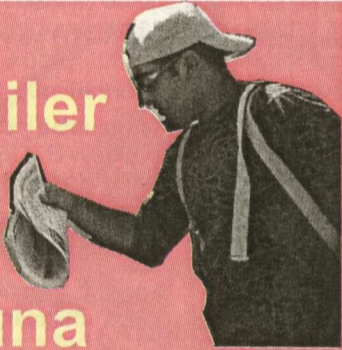
 Ülkenin Kuzey sahil şeridi yağmalanırken, güney göçmeni yer değiştirecek bölgelerde perişanken, Talat'ın gözlerini kapamasının anlamı ne?

 Her şeyin Ankara'nın AB'den tarih almasına endekslendiği bir süreçte, Talat'ın Kıbrıs Türklerinin haklarını savunduğunu söylemek gerçekçi mi?

 Sendikalardaki yıkıcı operasyonlar, Üçlü kararname rezillikleri 30 yıllık UBP hükümetlerinin devamı değil mi?

 DP ve Denktaşla "barışık" işleri götürme çabası Talat'ı nerelere götürecektir?

**Güneyde
çalışan işçiler
hükümet
kurma
çalışmalarına
NE DİYOR?!**

Güney Kıbrıs'ta çalışan işçilerle hükümet kurma çalışmalarıyla ilgili kısa bir söyleşi yaptık.

Sayfa 6'da

**KTÖS'TE
NELER
OLUYOR?**

◆ KTÖS OLAĞANÜSTÜ GENEL KURULA NİYE GİTTİ?

◆ SERHAT İNCİRLİ'NİN İDDİALARI VE KTÖS'TE DÖNDÜRÜLEN DOLAPLAR...

◆ TOPLUMSAL MÜCADELENİN ÖNCÜ ÖRGÜTÜ KTÖS SON DÖNEMDE NEYİN ÖNCÜLÜĞÜNE SOYUNDU?

Sayfa 10 ve 11'de

**SOSYALİST
GENÇLİK
EKİ
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR**

**Londra
Mektubu**
A. ONAL

Sayfa 3'te

Neler oluyor neler?

Sayfa 4'te

Nazlıca
Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka
Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Kulis
Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Yoldaş
Evrin E.

Sayfa 10'da

Kavgamız
Yusuf ALKIM

Sayfa 11'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Halkların Gerçek Temsilcileri İstanbul'da Buluştu

İstanbul'da yapılacak olan NATO zirvesine karşı dünyanın 4 bir tarafından gelen halk temsilcileri düzenlenen bir konferansta buluştu. Konferansta NATO'nun, emperyalizmin ve BOP'un gerçek yüzü teşir edilerek emperyalizme karşı Enternasyonalizmin önemi vurgulandı.

Evrensel Kültür Merkezi Görsel Sanatlar Birimi tarafından gerçekleştirilen ve ABD ve NATO katliamlarını özetleyen sinevizyon gösterimi ardından açılış konuşmasını Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS) Başkanı Cengiz Bektaş yaptı.

Daha sonra söz alan Irak, Filistin, Fas, Tunus, Yunanistan, Kuzey Kıbrıs, Fransa ve

Lübnan'dan kitle örgütü temsilcileri, ABD'nin emperyalist politikalarına NATO ve BOP'a karşı olduklarını belirtip Türkiye halkınına buna karşı destek ve dayanışmasını istediler.

Kıbrıs'tan Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi'nden katılan Zehra Cengiz de yaptığı konuşmada NATO'nun tarihsel

gelişimine değinerek Amerikan hegemonyasına tabi olarak komünizme karşı, insanlığa karşı savaşa hazırlanacak, milletin ve ülkenin şeref ve bağımsızlığını Amerikalılara satacak, ülke ve milletlere demokrasiyi yasaklayacak, insanlık düşmanı suç işleyecek olan bir örgütlenme olduğunu, NATO'nun bu seçimin Avrupa'daki örgütlenişini olduğunu belirtti.

Cengiz, Almanya'nın şu an halen işgal altında olduğunu, 2. Dünya

Savaşı'ndan sonra komünizmin Almanları bağımsızlaştıran, onları barış ve demokrasinin beşiği haline getiren bir perspektif geliştirdiğini söyledi. Bunun karşısın-

da olarak, emperyalist burjuvazinin Almanları bağımlı kılacak, onları savaş yapıcısı bir canavar olarak kullanan perspektifin zafer kazandığına da değinen Cengiz, bu meyanda Kıbrıslı komünistlerin NATO üyesi olan AB'yi insanlık düşmanı suçlara ortak olan ve bu suçu da işleyen ve de işleyecek olan burjuvaların bir emperyalist

örgütlenme olduğunu, bunu da açıkça ilan ettiğini kaydetti.

Cengiz, konuşmasına devamla bunların yanı sıra NATO'nun komünizme yürüten Sovyetler Birliği'nin ve müttefiklerinin durdurulup, hırsızların ellerine terkedilişlerinin örgütlenmesini olduğunu belirterek, emperyalizme karşı tüm milletlerin komünizm çatısı altında birleşmesinden geçtiğini, bunun da Sovyetik dünya federasyonu olduğunu, komünizme karşı savaşmanın demokrasi düşmanı bir suç, insanlığa karşı bir suç olduğunu söyledi.

Türkiye'nin de bu suça ortak olduğuna değinen Cengiz, NATO'nun ve Amerikalıların da Türkiye'yi gangsterler çetesinin eline terkettiğini, Amerikalılar ve İngilizlerle işbirliği yapanların tam bir barbar haline gelmekten kurtulamayacağını kaydetti.

Kıbrıs'ta da savaşlar çıkaranın bu barbarlar olduğunu, Annan Planı'nı önümüze sürerek rezil garantörlükleri korumaya devam ettiklerini, Kıbrıs'ta

çekilen tüm acıların, katliamların nedeninin ve sorumlusunun emperyalizm olduğunu kaydeden Cengiz, NATO'ya ortak ve dayanak olan her bir kişinin hareketimiz, devlet ülkemiz ve halkımıza karşı insanlık düşmanı suç işlediğini ve Kıbrıslı olanlar da dahil, bu suçu işleyenleri cezalandıracaklarını söyledi.

Cengiz, konuşmasına hareketimizin her şart altında ve her zaman emperyalizm şartlarında da barışı savaşa, burjuva demokrasisini onun barbar yönetimine tercih ettiğini, bunların korunması için mücadele ede-

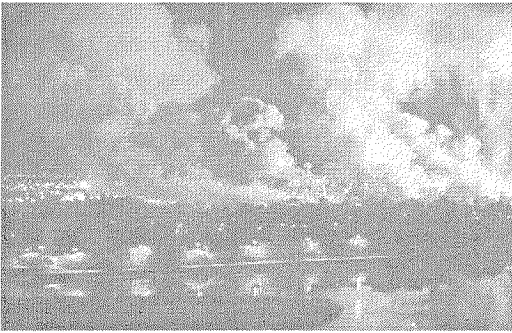
ceğini ancak emperyalizmin insanlık düşmanı suç olduğunu, bolluk içinde aklıktan ölen çocuk olduğunu söyleyerek devam etti ve emperyalizmin ömrünü bir dakika için bile uzat-

masına katkı koyanın, binlerce insanın kanına girmiş bir köpek olduğunu, emperyalizmi en kısa zamanda tarihin çöplüğüne atmak için komünizmin yüce öğretmenlerinin ışıklı yolunda, Stalin'in ışıklı yolunda savaş yürütenlerin insalığın ak yüzü olduğunu belirterek konuşmasını sonlandırdı.

NATO ORTADOĞUDAN DEFOL!!!

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin yayınlamış olduğu elbildirisini, Irak katliamından resimlerle sizlere sunuyoruz

NATO VAHŞETTİR!

- Bu görüntüler, fantastik bir savaş filminden alınmadı!
- Bu görüntüler, Irak'ta yaşananların ta kendisi!
- Bu görüntüler, emperyalizmin ve NATO'nun gerçek yüzü!
- İnsanların, sevdiklerimizin, bir avuç zengin için öldürülmelerini, sakat bırakılmalarını, aklıktan kıvrınmalarını önlemek, NATO'ya ve emperyalizme karşı çıkmaktan geçer!
- Yurtsever Kıbrıs halkı, dünyanın dört bir yanından yükselen seslere sesinizi katınız!
- Emperyalizme ve NATO'ya karşı güçlerinizi birleştiriniz!
- Haksız savaşlara, kirli çıkarılara, dünyamızı yaşanamaz hale getiren emperyalizme "DUR!" deyiniz!
- Kıbrıs halkının yıllardan beri çektiği acılar, katliamlar, savaşlar, yine NATO'nun eseridir.
- Adamızı bölen, kardeş Rum ve Türk halkını birbirine kırdıran, bundan çıkarlar elde eden, yine NATO'nun, emperyalizmin kendisidir.
- Gerçekten bağımsız, mutlu bir Kıbrıs'a ve dünyaya ulaşmak, emperyalizme karşı birleşik bir cephe oluşturmaktan geçer!
- NATO ve emperyalizm öldürür!
- Kahrolsun emperyalizm!, Kahrolsun NATO!
- Yaşasın bağımsızlık ve sosyalizm!

EMPERYALİZME DUR DE!!!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ

İslam Konferansı Örgütü'nün (İKÖ) İstanbul Toplantısı

İslam Konferansı Örgütü'nün (İKÖ) 31. Dönem Dışişleri Bakanları Toplantısı 14-16 Haziran tarihlerinde İstanbul'da yapıldı. Irak'ın işgal altında olması ve Büyük Ortadoğu Projesi'nin uygulanmasına yönelik olması bu toplantının ne kadar önemli olduğunu da gösteriyordu. Ancak TC açısından iki konu ön sıralarda yerini tuttu. Birincisi, TC'nin İKÖ'nün başkanlığını devralması ikincisi de Kuzey Kıbrıs'la ilgili yeni bir kararın alınması idi.

Büyük oranda ABD emperyalistlerine bağımlı olan bu ülkelerin, TC'nin başkanlığını toplantı olmadan önce kabul etmeleri toplantının gidişatını belirlemişti. Kelimenin tam anlamıyla ABD emperyalizminin Irak konusunda hazırladığı planın onaylanması İKÖ'nün ciddi bir güç olmadığını gösterdi.

Aynı zamanda Kıbrıs'la ilgili kararın kulis çalışmalarının önceden başladığı Serdar Denktaş'ın İKÖ üyesi ülkeleri konferans öncesi ziyaret etmesinde görülmüyordu. ABD emperyalistleri Kıbrıs'la ilgili izlenecek siyaseti Weston aracılığı ile açıklamıştı. Ya Kıbrıs'ta hızla ikinci bir referandum yapılacak ya da Kıbrıs'ın taksimi için

çalışmalar hızlandırılacaktı.

Bilindiği gibi, bugüne kadar Kuzey Kıbrıs'a yönelik girişimler sadece sembolik seviyede tutuldu. Burjuva

hükümetler ve diplomatlar bir dizi sembolik girişimlerde bulunarak karşı tarafın diplomatik alanda atacakları adımları takip ediyorlar.

Uzun yıllardan beridir Kıbrıslı Türkleri bir toplumu gözlemci olarak kabul eden İKÖ, ABD'nin çizdiği yol haritası çerçevesinde Annan Planına atıfta bulunarak Kuzey Kıbrıs'ın Kıbrıs Türk

Devleti olarak gözlemci olmasını onayladı.

İKÖ'de Serdar Denktaş'ın ön plana çıkması İKÖ için çalışmaların Kuzey Kıbrıs'ta hangi kesimler tarafından kontrol edildiğini gösterdi. Özellikle Tayyip Erdoğan'ın İKÖ'de yaptığı konuşma, ABD emperyalistlerinin yol haritası ile uyum içinde idi.

Toplantıda, Kuzey Kıbrıs'a uygulanan tecrit politikasının ortadan kaldırılması yönünde adımlar atılması da beklendi. Diğer AB ve ABD ziyaretlerinde görüldüğü gibi Kuzey Kıbrıs ile

ilgili kararın aynı doğrultuda olması, ABD ve AB emperyalistlerinin bu konuda ne kadar ortak hareket ettiklerini gösterdi. Kuzey Kıbrıs'a yönelik beklentilerinin, "ekonomik, sosyal, kültürel kısıtlamaların kaldırılması" konusunda somut adımlar atılması" temelinde yükselmesi Kuzey Kıbrıs'ın izolasyonunda ciddi değişiklikler olmayacağını gösterdi. İslam Kalkınma Bankası, Ekonomik İşbirliği Örgütü ve İslam Ülkeleri Ticaret Odası gibi kuruluşların başkanlarıyla da temaslarda bulunan Kuzey Kıbrıs hükümeti, AB ve ABD'den aldığı aynı sözleri bu kurumlardan da aldı. Ancak uygulama noktasında işlerin sürüncemede bırakılacağı İKÖ'nün açıklamalarından ve bu kurumların demecilerinde görülmüyordu. İKÖ üyesi ülkeler Kuzey Kıbrıs'ta ciddi bir halk hareketinin yeniden kabarmaması için ve kitleleri pasifize edebilecek "UMUT-LAR" dağıtıyorlardı.

Kuzey Kıbrıs'a İKÖ'den yatırımların geleceğini çarşaf çarşaf yazan burjuva basın, İKÖ sonrası Sierra Leone Dışişleri Bakanının Kuzey Kıbrıs ziyareti barış arzusu ile tutuşan ve bu doğrultuda el yordamı ile birşeyler yapmak isteyen kitlelerin gözünü

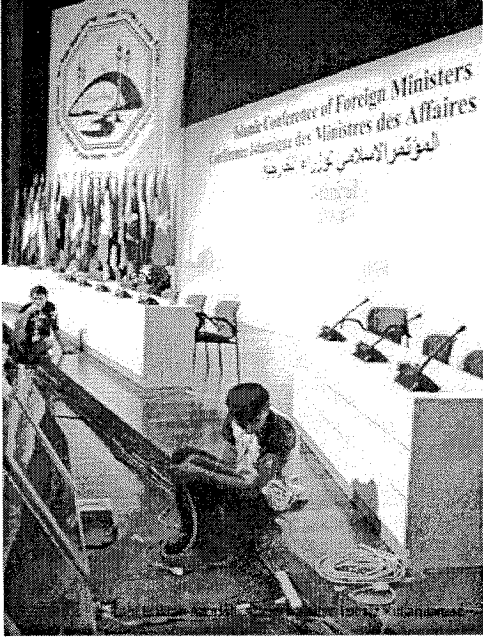
boyamaktan öteye bir iş görmemiştir. ABD emperyalistlerinin ordusu ile hükümete gelen sayın Sierra Leone Dışişleri Bakanı kendi ülkesinde otoritesini ancak Nijerya askerleri ile sağlamaya çalışıyor.

Barış yanlısı kitlelere referandumda "evet" demekle AB ve ABD tarafından tanınacağı sözünü veren aynı çevreler, şimdi de Kıbrıslı Türkleri Sierra Leone gibi açlık, savaş ve sefaletle boğuşan bir ülke tarafından tanınmanın önemini anlatmaya çalışıyorlar.

Ancak İKÖ'nün bu kararının ABD yol haritası çerçevesinde uygulanması aynı zamanda Kıbrıs için ileride atılacak adımlara da ışık tutmaktadır.

Bu durumun çok iyi farkında olan Kıbrıs Rum burjuvazisi, Annan Planı'nda yapmak istediği

değişiklikleri gerçekleştirmek ve ABD ile AB emperyalizmi ile çatışmadan kendisine en iyi payı kopartmak için harekete geçti ve İKÖ'nün bu kararı çıkartmaması için girişimlerde bulundu. Kıbrıs Cumhuriyeti ile çok sıkı ilişkilerde olan bazı İKÖ üyesi ülkeler bile ABD emperyalizminin yol haritasına karşı duramazdı ve bu konferansta Kıbrıslı Türklerin temsiliyetini 'toplum'dan 'devlet'e çıkardılar.

Londra Mektubu A. ONAL

24 Nisan referandumundan sonra kitleler bir taraftan hayal kırıklığına uğrarken, diğer yandan da Kıbrıs'ta barışın ne zaman geleceğini tartışıyor. Kimilerine göre referandum sonuçlandı ve bundan sonra barış için uğraşmanın bir anlamı olmadığı söyleniyor ve izolasyonların kaldırılması için çaba harcamak gerektiğini vurguluyor ve Kuzey Kıbrıs'ta hükümet formüllerine konsantre oluyor. Kimilerine göre Aralık ayına kadar büyük emperyalist güçler (AB, ABD, BM vs.) Kıbrıs'ta bir anlaşma olması için baskılarını artırıp adada Annan Planı temelinde bir anlaşma olacağından söz ediyor.

Azınlıkta da olsalar, gerek Güney'de gerekse Kuzey'de adada barışın, bir burjuva barışın, elde edilmesi için bugüne kadar öne çıkan büyük siyasi partilere güven olmayacağını dile getiriyorlar. AKEL, CTP ve BDH'ya güvenmediklerini açıkça ilan ediyorlar. Bu barış yanlılarının birçoğu (Kıbrıslı Rum ve Türk) aynı zamanda şu veya bu sol partilere (özellikle CTP ve AKEL'e) sempati duyanlardır. Bu kesimler, sivil toplum insiyatifini alttan alttan örgütlenmeye soyunuyorlar. Güney'de Barış Hemen Şimdi Bilim

Adamları Birliğini oluşturdular. Bu bilim adamları AKEL üyesi veya sempatizanlarından oluşuyor çoğunlukla...

Kuzey'deki sivil toplum örgütlerini eskiden toparlayabilen KTÖS ise değişik bir rota çizerek yeni bir yönetim kurulu oluşturdu. KTÖS'ün barış için kitle hareketinin dinamizmini Aralık ayına kadar ne derecede yükselteceğini hep beraber göreceğiz.

Tarihlere bakıldığında Kıbrıs'ta emperyalist bir barışın Aralık ayına kadar emperyalistler tarafından zorlanmayacağı berrak bir şekilde görülmüyor.

Her şey Kıbrıs'ta Rum ve Türkler'in ortak kitle hareketine bağlıdır.

ABD'de Kasım ayında gerçekleşecek olan Başkanlık seçimlerinde Bush'un tekrardan seçilme olasılığının azaldığı bu dönemde ABD emperyalistlerinin Eylül ayından sonra Kıbrıs'a kafa yoracağını ümit etmek, beklemek veya bunu vaaz etmek ya saflıktır ya da kitleleri aldatmaktır. TC'nin ABD emperyalizmine danışmada Kıbrıs'la ilgili kararlar vereceği beklenemez. Hele hele G-8'lerde ona verilen Ortadoğu projesinin sorumlulukları dikkate alındığında... Dolayısı ile Aralık ayında bir burjuva-emperyalist

Barış Ne Zaman Gelecek?

barışın AKEL'in taleplerinin yerine getirilmemesi durumunda sağlanamayacağı açıkça görülmüyor.

Böyle bir durumda büyük emperyalist güçlerin Kıbrıs'a çözüm getireceği beklenemez.

Bu durumda Kıbrıs'a burjuva dahi olsa barış ne zaman gelecek?

Başından beri bu sayfalarda emperyalist çözümün bile kitle hareketi olmadan gerçekleşmesinin imkansızlığını yazdık, açıkladık. Kitlelerin aldatılmaması için yoğun bir mücadele yürüttük. Geldiğimiz bu noktada kitle hareketinin tekrardan örgütlenmesi gerektiğini tüm barış yanlısı partilere ve sivil toplum örgütlerine yeniden kavratmak gerekir. Bunu yapmadığımız takdirde ve büyük emperyalist güçlerin Kıbrıs'ta bir burjuva-emperyalist barış görüşmelerini en az 4-5 yıl sonraya atacaklarını görüyoruz. Bush seçimleri kaybettikten sonra yeni ABD hükümetinin oluşması ve Kıbrıs'a el atması en az bir yıl alacak. Böyle bir durumda gelecek yıl Kuzey Kıbrıs'taki başkanlık seçimleri ve 2 yıl sonra Güney Kıbrıs'taki başkanlık seçimlerini bekleyecek emperyalistler...

Emperyalistlerin Kıbrıs halkının

barış arzularını hiç dikkate almıyorlar mı? Emperyalistler onlara karşı bir halk hareketinin gelişmesi karşısında duyarsız kalamazlar. Bu durumda Kıbrıs'ta gelişen bir Anti-Emperyalist kitle hareketini öldürmek için emperyalistler tam olarak hazır dahi olmasalar şu ve ya bu şekilde bir emperyalist antlaşma yaparak günü kurtarmaya girişecekler.

O zaman?

O zaman tüm Kıbrıs'ta Bu Ada Bizim şiarı ile tüm barış yanlısı sivil toplum örgütlerini hızla harekete geçirmeliyiz. Böyle bir hareketin hızla gelişmesi sayesinde emperyalistler Aralık ayına kadar bir burjuva-emperyalist antlaşmayı Kıbrıs'ta gerçekleştirmek için girişim yaparlar. Bunu yapmadığımız takdirde yine ahlayıp sızlayacağız. Sonuç hüsrana olacaktır.

Barış Hemen Şimdi Bilim Adamları Birliği Kıbrıs'ta gelişmekte olan yeni bir kitle hareketinin habercisidir. Dolayısı ile CTP, AKEL ve BDH'nın liderlikleri önümüzdeki 4 yıl için hazırlık yapmaya girişmeleri nafile...

Kıbrıs'ta barışı bu kez Rum ve Türk kitleler getirecek. AKEL, CTP, BDH, vs. liderlikleri değil...

Neler oluyor neler?

Anti-emperyalist oluyor

Sabahattin İsmail'e yoldaş çıktı;
Hristofyas da emperyalizme karışmış.
İşte bu nedenle olsa gerek KSP'nin Anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti Siyasetine karşı BM çatısı altında, burjuvalar arası görüşmeler üzerinden AB üyesi, federal, birleşik Kıbrıs Siyasetini savunuyor.

Talat ve CTP

AKEL ve Hristofyas Hiç değilse Anti-emperyalizmin lafını etmeye başladı.
Talat ve CTP onu da yapmıyor.
Gerçekçi oldular, gerçekçi!

Gerçek ve Gerçek Olmayan

Hegel diyor ki "Bir şey var olabilir. Ama Varlık nedenini yitirdiyse, Akla yatkın değilse, O şey Gerçek değildir. Varlığını yitirir. Yok olur gider."

A benim Talat'ım Emperyalizm var ama gerçek değildir.
Ona uyumlu siyaset yapanlar Onunla birlikte yok olur giderler.
Gerçekçi adam emperyalizme karşı Savaşan adamdır.

Derya

Ahmet Derya Hem kendine Hem de kızına iş uydurmuş. Volkan takımı kızmış. Bazı solcular da kızıyor. İyi vallahi Herkes işlerin hep UBP'lilere DP'lilere gitmesine alışmış. CTP'lilere gitti mi kızıyorlar. Kardeşim, Bırakında işleri onlar alsın. Komşuda pişer bize de düşer. Gerçekçi olun gerçekçi???

Akıncı

Bakın Sayemizde Akıncı da iş sahibi oldu. Biz kızıyor muyuz? Birikim Özgür diyor ki: Akıncı komünistleri temizledi. Bu işe hazırlık yaptı. Gerçekçi ol gerçekçi. Komşuda pişer bize de

düşer???
Hay Allah, Sınıf kavgası teorisini mi öğrendi
Bizim Birikim yoksa?

Tüm Kıbrıs'ta birlik

Ah puf! iş olmaz. Tüm Kıbrıs'ta birlik olmadan Hiç birşey olmaz. Pardon yahu, Gerçekçi olalım Talat gibi; İzolasyon kalkar, Demokratik adımlar atılır, Sivilleşme olur, Türkiye'yle el ele Demokratik cephede. Veya Hristofyas gibi Papadopoulos'la el ele AB'yle el ele İngiliz'in parlamentosunda Emperyalizme karşı olunur!

Erçakıca'dan kurtulun

Biz CTP'lilere demedik mi Erçakıca'dan kurtulun diye? Dedik. Türkiye'yle el ele siyaseti yüzünden NATO'ya laf bile edemiyorlar. Nede olsa Türkiye NATO'nun gözdesi. NATO Türkiye'nin gözdesi. 27-28 Haziranda

NATO -yani Yunanistan'da- Türkiye'de Sabahattin İsmail'den ses yok!
CTP'den ses yok. AKEL-yarım ağız. Birde, Avrupa'nın NATO'sunu Çok seviyor hepside. Türkiye ona da girecek. Nerede devrim tehlikesi varsa Ve Oraya Amerika gidemezse, Avrupa Ortak Güvenlik Anlaşması Örgütü'nün çevik güçleri gidecek. Türkiye de buraya asker verecek. Kıbrıs'ta, Yunanistan da. Aklinizi başınıza alın baylar! Her şeyin bir sınırı var.

Alternatif yok mu?

Birikim alternatifsizlikten, Güçsüzlükten dem vuruyor. Eh, bu da AKEL'le CTP'yi Gittikleri yere götüren Siyasetin temelidir; Güçsüzlük siyaseti. Yıllar öncesinden belirttik. Bizim Birikim de, babası da İzzet de, Afrikacılar da Bu memleketi bilmez. Gücümüzü hep hafife alırlar. Birliğimizi,

Emperyalizme karşı birliğimizi Hafife alırlar. Bu birliğe uzak dururlar. Düşmanın gücünü gözlerinde büyütürler. Sonra da "Güçsüzüz" deyip dururlar. Nasıl güçleneceğiz bu mantıkla. Alternatif var; KSP! Emperyalizme karşı birleşik cephe Doğrudan Demokrasi: Gerçekçi siyaset.

Annan temelinde birleşik Kıbrıs, Kuzeyin izolasyonuna son vermek, Kuzeyde demokrasi ve sivilleşme, Akıncı ve Talat bir bu konular da.

Ama, Gerçek, gerçekçi siyaset Tüm Kıbrıs'ta birlik gerektirir. Bu da o birliğin siyaseti değildir. Gerçekçi değildir. Hristofyas'ın siyaseti de gerçekçi değildir. Vatandaşları bölüyorsunuz, Ülkeyi bölüyorsunuz. Emperyalizme karşı birlik Tek gerçekçi Tek kurtuluş yolunu sunan Siyaset budur.

AB Seçimlerinin Otopsi Raporu

Kıbrıs'ın güneyinde Avrupa Parlamentosu seçimlerine büyük bir hengame ile girildi. Seçimlerin en ilginç adayı ise Papadopoulos'un partisi DİKO üyesi Matsakis oldu. Bilindiği üzere Marios Matsakis İngiltere'de Otopsi üzerine çalışmalar yaparak doksanlı yıllarda Kıbrıs'ın ilk otopsi uzmanı oldu. Ondan önce Kıbrıs'ın güneyinde bütün otopsipleri İngilizler ve de Birleşmiş Milletler elemanları yapıyordu.

İki ay önce hükümet raporlarında Matsakis'in bir polisin gerçekleştirdiği bir cinayette mahkemede yalan ifade verdiği ve bunun karşılığında da polis yetkilisinden on bin Kıbrıs Lirası aldığı iddiası yer aldı.

Hükümet Avrupa Parlamentosu seçimlerinden önce Matsakis'in suçlu

olduğunu biliyordu. Fakat, seçimlere katıldı ve Matsakis Avrupa Parlamentosu'nda Kıbrıs'ı temsil etmek üzere seçilen altı milletvekilinden biri oldu. Şimdi ise hükümet raporlarında yer alan konu tartışılıyor. Matsakis sonunda suçsuz bulundu. Daha doğrusu Papadopoulos'un DİKO'sunun milletvekili suçsuz bulundu.

Belki de bu onun ilk suçu değildi! On yıl sonra paraya para demeyen ve de

her ay bir temel atan bizim saygıdeğer ve tek otopsi uzmanımız on yıl boyunca hiç mi yalan konuşmadı mahkemeye. Ama gel gelelim, şu anda Kıbrıs hükümetini arkasına almış bir otopsi uzmanı ve ayrıca da Avrupa Parlamentosu Milletvekilini kim durdurabilir, kim suçlu bulur?! Kıbrıs tarihinde birçok eli kanlı katil

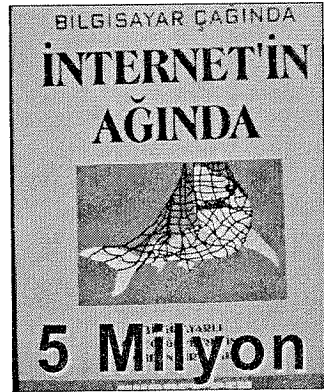
ve de sahtekar yalancı burjuva hiç başa seçilmedi mi? Şu anda en üst

koltukta oturanlar çok mu temiz. Kuzey'de veya Güney'de olsun. Ne farkeder. Saygıdeğer Papadopoulos'un ya da Denktas'ın ailesinden ve partisinden olsun yeter. Bakın Boyacı sırta kadem bastı. Ne haber?

Matsakis de on yıl boyunca otopsi işinden evler, binalar, apartmanlar kaldırıp dursun. Suçlu olduğu ispatlanıncaya kadar herkes masum değil mi? O da masum, Boyacı da masum, başa geçen eli kanlı faşistler de masum. Kuralları onlar koyduktan sonra, sistem onların sistemi olduktan sonra, halk iktidarda olmadıktan sonra, kararı üretenler emekçiler olmadıktan sonra, onlar kendi yasalarıyla hep haklı olacaklar. Gayleyi AKEL çeksın. Papadopoulos'un değiştiğini seçmenlerine anlatana kadar akla kararı seçti. Bundan sonra ne olur bilinmez. Hristofyas "bununla bizim bir ilimiz yok" diyor. "Papadopoulos'a zarar vermeyiz biz" demenin başka bir tarzı. Ne de olsa iş iştir, değil mi? Ortaklık ortaklıktır! Birileri yine götürüyor. Kuzeyde ve güneyde. Hep seyirci mi kalalım. Yaşasın Avrupa Parlamentosu seçimleri. Temsilcilerimiz çoktan seçildi. Kim bilir, görüşmelerde ağzını açmayan ve geldiğinde "bu planı kabul etmeyiniz" diyerek ağlayan Papadopoulos'un daha neleri vardır. Papadopoulos'un boşuna ağlamadığı kesin! Bu burjuvalar da çok duygusal oluyor!!!Biraz da sinsisi...

OKUDUNUZ MU?

Kıvılcım Yayıncılık tarafından yayınlanan kitaplar tüm kitabevlerinde... Kitaplarımıza elden ulaşmak isteyen okurlarımız, 0392 22 70 680 numaralı telefonu arayarak, ya da st-cypru@st-cyprus.co.uk e-mail adresinden bize ulaşabilirler. Kitabınız en kısa sürede sizlere iletilecektir.

G-8'ler Ortadoğu'ya Yeni Kaftan Biçti

Dünya emperyalizminin önde gelen ülkeleri ABD, Fransa, İngiltere, İtalya, Almanya, Japonya, Kanada ve Rusya liderleri düzenli aralıklarla yaptıkları toplantılardan birisini geçtiğimiz haftalarda, ABD'nin Georgia eyaleti açıklarındaki Sea Island'da yaptılar. Güvenlik gerekçesi ile Sea Island'a görevlilerden başka kimse sokulmadı.

BM'de Irak'la ilgili kararın alınmasından hemen sonra gerçekleştirilen zirveye ABD emperyalistleri güçlü olarak katıldı. Gerek Irak, gerekse Ortadoğu ve Afrika ülkeleri için yeni kaftanlar biçilmesi konuları ele alındı.

Ortadoğu'da yeni uygulamalar, ev sahibi ABD Başkanı George Bush için en önemli önceliklerden biriydi.

ABD emperyalistleri kendilerinin emrinde, yeniden yapılandırılan bir Irak'ın "Orta Doğu'da değişime öncülük" edeceğini, "Orta Doğu'da demokrasinin terörle savaşıta önemli bir silah" olduğunu iddia etti. Bush ayrıca NATO'nun Irak'a daha fazla asker göndermesini talep ederek İstanbul'daki NATO zirvesinde nelerin ön planda olacağını da işaretini verdi.

Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac ise, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinin, önerilen yardımı kabul edip etmeme hakları bulunduğunu söyledi ve "Onların demokrasi

G-8'lerin Afrika halkına reva gördükleri!

misyonerlerine ihtiyacı yok. Empoze edilen değerler, asla özümsemez ve aşağılanma hissi yaratır" şeklinde konuşarak ABD emperyalistlerinin Afrika'da daha fazla söz sahibi olmasına karşı çıktı. Bilindiği gibi birçok Afrika ülkesi Fransız emperyalizmine bağımlı olarak varlıklarını sürdürmektedir.

Söz konusu planlar ortaya atıldığında Ortadoğu ülkelerindeki hakim sınıflardan yoğun bir tepki geldi. Afrika ve Ortadoğu'nun da görüldüğü zirveyi Suudi Arabistan ve Mısır protesto ederek bu zirveye katılmadı. G-8 zirvesi ne kadar da ilk öne sürülen önermelerdeki uygulamaları yumuşattıysa da arzuladığı desteği Ortadoğu'da bulamadı.

Girişim çerçevesinde 'Demokratik Yardım Diyaloğu' adlı bir düzenleme oluşturuldu. Türkiye, İtalya ve Yemen'le birlikte, bu düzenlemenin eş başkanlığına getirildi. 'Demokratik Yardım Diyaloğu' mekanizması ile

Ortadoğu'daki devlet kurumları, sivil toplum örgütleri, G-8 üyeleri ve bölge ülkelerini bir araya getirmeyi, ve ABD demokrasisi çerçevesinde koordinasyon ve bilgi paylaşımını sağlamayı hedeflediğini açıkladı.

Zirveye Irak, Ürdün, Cezayir, Yemen, Bahreyn ve Türkiye liderleri de katıldı. Türkiye zirvede 'Demokratik Ortak' statüsüyle temsil edildi. Ancak 'Demokratik Yardım Diyaloğu' ve Ortadoğu ve Afrika ile ilgili kararların ardından Ürdün adına yapılan yazılı açıklamada 'dayatma reformların geri tepebileceği' uyarısında bulunuldu ve Arap ülkelerinin kendi çözüm formüllerini üretmesi gerektiği vurgulandı. Bildiride "Dayatmalar, bölgemizde reformlar için gerçekten çaba harcayanları incitmekten başka bir işe yaramayacak" demeci ile ABD'nin bu zirvede dayatmak istediği projelere dahi yerel hakim sınıfların tümünden destek alamadığını gösterdi.

G-8 zirvesinin son gününde Sekizler Grubu liderleri, Cezayir, Gana, Nijerya, Senegal, Güney Afrika ve Uganda devlet başkanlarıyla bir araya geldi.

Oturumda Afrika'da konuşlandırılmak üzere 75 bin barış gücü askerinin eğitilmesiyle ilgili öneri tartışıldı. Ancak bu konularla ilgili kararlar net bir şekilde açıklanmadı.

Gancelli

Evren Maner

Bir Garip İdeolojiler

Sovyet Revizyonizmi'nin ardından dünyada sosyalizm geçici bir yenilgi aldı.

II. Dünya savaşının ardından irtibarı yükselen ve saygı kazanan komünizm elli yıl sonra içteki ve dıştaki devrim karşıtı saldırıların ardından soğuk savaşa yenik düştü.

Sovyetler yıkılana kadar dünyada iki kamp mevcuttu.

Kapitalist kamp, her kötülüğün sovyetlerden geldiği propagandasına odaklanmıştı; zarar, enflasyon, kriz, savaş, vb..

Sovyetler yıkıldıktan sonra nedense kâhin kapitalistler bir türlü bu sorunların içerisinde çıkmadı ve çıkmayacaklar da.

Doksanlı yılların ardından bir çok gizli kalmış, yer bula-mamış, sağlam temeli olmayan bir çok ideoloji de yer yüzüne çıktı.

Bazen kapitalistlerin desteğiyle güçlendi, bazen de sovyetlerin olmayışından dolayı meydanı boş bularak filizlendi.

Bu ideolojiler yeri geldi, işçi sınıfına saldırdı, herşeyin değiştiğini, artık farklı şeylerin yapılması gerektiğini söyledi....

Gaza geldi, entellektüel, küçük burjuva gençliği etrafına toplayarak devrim taleplerinde bulundu!

Altmışlı yıllarda Fransa'da doğan gençlik hareketleri ise artık devrimci unsurun ve potansiyelin gençlerde olduğu iddiasıyla yetmişlere kadar yürüdü ve ardından da uyuşturuldu.

Doksanların ardından küreselleşme söylemleri ortaya çıkınca Anarşistleri görmeye başladık.

Onlar ülkesiz, milliyetsiz, otorite karşıtı ve de enerji dolu gençlerdiler.

Bir anarşiste göre de biraz şişman ve de paralıydılar.

Laptopunu meydana kurup, cep telefonu ile internetten mail atacak kadar da lükstüler.

Dünyanın sistem karşıtı yaratılarak düzeleceğine inanırlardı fakat devrimden sonra bir sigara kağıdı üretecek kadar da ekonomi politik bilgisinden mahrumdular.

Bu da kapitalistler için bulunmaz, muhteşem bir muhalefetti.

Yunanistan'da bir belediye başkanı etrafı boyamalarından rahatsız değildi mesela anarşistlerin.

Çünkü rakiplerinin duvarlarda propaganda yapması zorlaşıyordu.

Avrupa'da dükkan soyan, ev yakan, etrafı kirlüten anarşistler, güvenlik şirketlerinin kurulmasına ve de yeni evler yapılırken ve duvarlar boyanırken kapitalistlerin ceplerine artı değer girmesine yardımcı oluyorlardı.

Doğu Almanya'da hükümete ait binalar sovyetlerin çöküşünden sonra bu çocuklara verildi ve orada komün evi kurarak yaşamaya başladılar.

Böylece Alman hükümeti de merkezden uzak bu yerleri görmezlikten gelip, kendini kurtaran bencil anarşistleri sevmeye başladı.

Nasıl olmasa toplumsal kurtuluş talepleri yoktu!

Son tahlilde toplumsal bir hareket değildi ve içeriği tam olarak kestirilemiyordu.

Örneğin anarko- komünist, anarko- liberal, anarko- rock, gibi çeşitli dalları vardı.

Ama hepsi otorite karşıtı olduğundan anarko- sosyalist yoktu.

Tıpkı bir yol haritaları olmadığı gibi.

Ve elmalı döner, izmaritli pastırma, oksijensiz su gibi çıkıyorlardı ortaya.

Tıpkı günümüzde faşistlerin anti-emperyalist kılığında komik duruma düştükleri gibi.

Doksanlarda sosyalist blokun çökmesiyle bizim Kıbrıs'taki komünistler de meydanı bütün bu sakat ve temelsiz ideolojilere bırakarak kendi bireysel çıkarlarına yönelmeyi tercih ettiler.

Şirketler kurdular, artı değer hırsız olup, günün birinde de Kıbrıs sorununu çözmek yerine buna köstek oldular.

Ama komünizmin tekelinin de kendilerinde olduğunu sandılar.

Gel gelelim günümüz dünyası yüzden az şirketin verdiği kararlar temelinde dönmekte.

Üreten yönetmediği gibi sömürünün altında da eziliyor.

Artı değeri ve özel mülküyeti hedef almayan hareketler de kapitalistlerin göz bebeği oluyor.

Bireycilik gün geçtikçe topluma aşılanıyor.

Uzun lafın kısıası, bindik bir alamete gidiyoruz, tek sorun alameti kullanmayı bilmekle kalmamak, onu nasıl ele geçireceğinin doğru tespiti.

Cafe de İzmarit

Böyle bir fikir nereden geldi aklınıza, nasıl bir ihtiyaca yönelik olarak açtınız burayı?

Öğrenci olmanın bir sürü derdi var ve bunlardan birisi de boş zamanlarını değerlendirememek. Lefkoşa'da gençler genellikle belirli yerlerde geçirirler bu vakitlerinin ama buralar bize göre kötüdür. Bu kötülüğü gerek fiyatlarından gerekse samimi bir ortamın olmayışından geliyor. Oraya gidip oturuyorsunuz ve o andan itibaren avlanan balık gibisiniz onların gözünde. Sizin cebinizdeki parayı almak için her türlü seçenek sunulur. Biz bunu istemiyoruz.

Peki izmarit'de bu nasıl oluyor, nasıl üstesinden geliyorsunuz bunun?

Buraya çoğunlukla öğrenciler, gençler geliyor. Bizim amacımız tanışabildiğimiz kadarıyla tanışmak, arkadaş olmak. Müşteri-patron ilişkisi istemiyoruz yani tam anlamıyla.

Bunun dışında bir farklılığınız var mı, bu bahsettiğiniz yerlerden?

Cafe de İzmarit, Arabahmet Kültür Evi binasında bulunuyor. Hergün sabah saatlerinden itibaren hizmet vermeye başlayan yer, gecenin ilerleyen saatlerine kadar açık bulunuyor. Çoğu geceler müşterilere canlı müzikte sunuluyor.

Yaklaşık bir ay önce açılan Cafe de İzmarit'in "işletmecileriyle" bir röportaj yaptık...

Neredeyse tamamen farklıyız. Mesela adımız. Bir yer açıldığında hep iyi adlar bulmaya çalışırlar. Kötü bir işletme bile iyi, güzel bir isim alır. Bizim böyle bir çekincemiz yok. Amatör bir yer burası, okuldan bize kalan vakitlerimizde çalışıyoruz. Bir derme çatmalık var, hoş bir şey bu bizce. Adımızda da abartıya gerek yok.

Bir de kitaplığınız var fark olarak sanırım...

Evet, elimizdeki kitapları buraya taşıdık. Kültür-sanat dergilerimiz de var bir hayli. Hayatımızda her zaman okumaya bir yer ayırırız.

Peki amacınıza ulaşabiliyor musunuz? Gençlerle bir bağ kurabildiniz mi?

Henüz bir ay yeni bitti ama şimdiden sürekli gelen arkadaşlarımız var. İşten, okuldan çıkıp buraya geliyorlar, müzik dinliyor, gitar çalıyor, sohbet ediyoruz.

Ne tür müzikler çalyorsunuz?

Yozlaşmamış her müzik çeşidine açığız. Eksikleri olmakla birlikte güzel bir arşivimiz var.

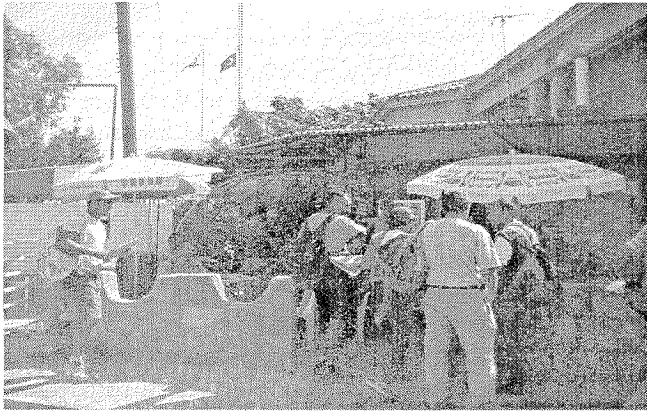
İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

Güneyde çalışan işçiler hükümet kurma çalışmalarına NE DİYOR?!

Güney Kıbrıs'ta çalışan işçilerle hükümet kurma çalışmalarıyla ilgili kısa bir söyleşi yaptık.

KSG: Ülkemizde yaşanan hükümet krizi hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce ne yapılmalı?

Ecevit: Vallahi hükümetimizin buralara biraz sermaye çekmesi gerekiyor. Biz gider Rum'da işleriz, bizi Rum'a muhtaç etti. Rum tarafında çalışmayı istemiyoruz. Bu tarafta iyi para alsak, iyi maaş alsak kendi işimizde çalışırız.

KSG: Peki yeni hükümet modeli hakkında ne düşünüyorsunuz? Nasıl olmalı sizce?

Ecevit: Vallahi, Avrupa Birliği olsa daha iyi.

KSG: Peki yeni oluşacak hükümet Kıbrıs'ın bütünleşmesi yönünde adımlar atabilecek mi?

Ecevit: Tabii ki atabilecek. Çünkü destek görecektir.

KSG: O zaman şöyle soralım; nasıl bir hükümet Kıbrıs'ı bütünleştirebilir?

Ecevit: Ortak bir hükümet olsun. Rumla ortak bir hükümet olsun.

KSG: Kuzey'deki hükümet nasıl olmalı? Nasıl bir hükümet olması lazım ki, Annan Planı'nı hayata geçirebilsin?

Ecevit: AB'ye girsinler.

KSG: Yeni oluşacak hükümet, barış yolunda başarılı olmazsa bizler ne yapabiliriz?

Ecevit: Vallahi Evet vuracağız artık hepimiz veya Hayır. Rumdan ne dost olur ne post olur.

KSG: Yani Rumdan hiçbir şey olmaz diyorsun. Peki bu hep böyle mi gidecek?

Ecevit: Evet, böyle gidecek.

KSG: Sohbet için teşekkür ederiz.

KSG: Ülkemizde yaşanan hükümet krizi hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce ne yapılmalı?

Yılmaz: 30 yıldan beri iktidara gelen bütün milletvekilleri kendi çıkarlarını düşündükleri için, hükümetten hükümetten hiçbir şey beklemiyorum. Sandalye kavgası var.

KSG: Sizce yeni oluşacak hükümet Kıbrıs'ın bütünleşmesi yolunda atılımlar yapabilecek mi?

Yılmaz: TKP ile CTP ve Serdar Denktaş hükümet kurabilirlerse tabii ki yapabilirler. Ama UBP ile yaparlarsa hiçbir adım atamazlar ve biz yine geriye gideriz ve Rumlar bu defa dış politikada haklı olurlar. Çünkü UBP bizi kesinlikle savunmaz, dış politikada bizi savunamaz.

KSG: Yeni oluşacak hükümette barış yolunda başarılı adımlar atılmazsa ortak bir vatan yaratmak için bizler ne yapmalıyız?

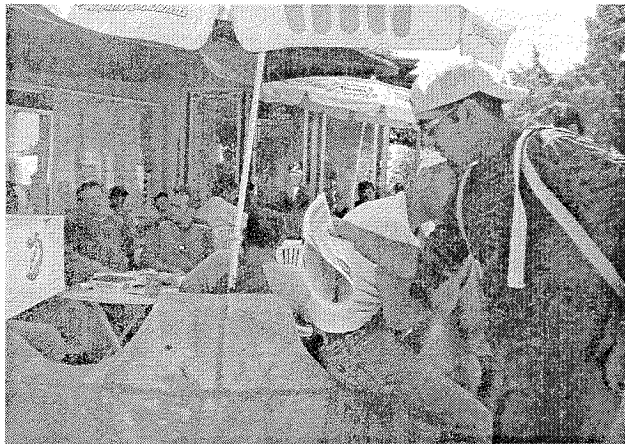
Yılmaz: Bizler halk olarak yapacağımızı zaten yaptık. Artık olumlu adımlar atmasını gelecek olan hükümetten bekleriz. Çünkü 10 yıl sonra Kıbrıslı Türkler, Rumlar'a yama olacak. Bizim halk olarak elimizden bir şey gelmez. Siyasilerin yapması gerekir.

KSG: Peki, halk olarak elimizden bir şey gelmez diyorsun ama mesela Denktaş'ı istemediğimizi belirttik. Eğer bu hükümet de başarısız olursa onu da istemediğimizi belirtebiliriz, devirebiliriz. Olamaz mı?

Yılmaz: Tabii ki o kesinlikle olacak. Halkın gözü artık açıldı. Halk eskisi gibi değil. Siyaset artık sadece UBP'ye, CTP'ye sadece iş için oy verilmez artık. Gelecek için oy

verilir. Tabii ki bunlar da başarısız olursa, bunları da devirip başka partiyi seçeceğiz bizi dış politikada savunması için.

KSG: Sohbet için teşekkür ederiz.

Nazlıca

Nazlı Şahin

ABD'nin dünya egemenliği stratejisinin yeni adı BOP

Büyük Ortadoğu Projesi Fas'tan başlayıp Çin sınırına kadar uzanan İslam ülkelerini kapsayan bir coğrafi bölgeyi kapsıyor. Bu bölge Akdeniz'e ve Basra Körfezi'ne egemen olan güneyden Rusya'yı, batıdan da Çin'i kuşatıyor.

Dünyanın petrol ve doğal gaz rezervlerinin en büyük bölümünün bu ülkelerde olması, bu enerjinin Avrupa'ya ve diğer gelişmiş ülkelere taşıma yollarının güvenliği bakımından birinci derecede önemli.

Hristiyan-Yahudi uygarlığının geri, gelişmemiş medeniyetlere karşı birliğinin sağlanması, geleneksel bakımdan en önemli düşman olan İslam uygarlığının başlıca merkezleri ve ana gövdesini kapsayan bu bölge "medeniyetler savaşı" konseptini hayata geçirmek bakımından da stratejik önemde. İslam ülkelerini "ılımlı İslam", "radikal İslam" olarak kendi aralarında bölmek için son derece önemli bir bölgedir.

ABD bu planıyla dünyayı kendi ellerine almayı ve tüm rakiplerini uzunca bir zaman ses çıkarmayacak biçimde hizaya getirmeyi amaçlıyor.

ABD'nin 50 yıldır müttefiki olan Türkiye ise bu bölgenin en önemli ülkesi. "Türkiye BOP'un eksen ülkesi" denilmesinin nedenlerini şöyle sıralamamız mümkün.

Türkiye Ortadoğu'da askeri bakımdan Amerikan standartlarına bağlanmış tek ülke ve en disiplinli orduya da sahip olan tek ülke. Ekonomik ve siyasi bakımdan, kültürel yönelişler bakımından ABD ile uyuşan bir ülke. Türkiye, İslamın liberal yorumunun en gelişmiş olduğu tek bölge ülkesi. Türkiye İslami tarikatların (Fetullahçılık, İşikçilik, Süleymanlılık, Nakşicilik, Nurculuk) dini değil ekonomik bakımdan da büyük güç sahibi olduğu ve İslam ülkelerine yayılarak bu güçlerini ABD'nin hizmetine sunmalarının zor olmadığı bir ülke.

Türkiye'de "ılımlı İslam" konusunda yıllardır, Pentagon, CIA ve Beyaz Saray'ın siyah köşelerinde tasarlanan ve ideal edinilen "ılımlı İslam" modelinin prototipi olacak bir partinin, AKP'nin iktidarı var. ABD'nin istediği gibi atını oynatacağı bir iktidar var. Eee, daha ne olsun ABD için. Ortadoğu'da bu özellikleri taşıyan başka bir ülke var mı? Bu yüzden Türkiye eksen ülke. Bu yüzden NATO Türkiye'de toplanıyor ve NATO BOP'un hizmetine sunulmazsa, biliniyor ki NATO'nun dağılım süreci başlayacak. NATO Varşova Paktı'nın dağılmasından sonra, varlığı için hiç bir koşul kalmadığı halde varlığını devam ettiriyor. Bu saldırı aygıtını ayakta tutmak için farklı yollar deneyen ABD için BOP yeni bir anahtar oluşturuyor.

Dünyanın geldiği noktada; Batı Avrupalılar'ın NATO'yu bu haliyle kabul edeceği şüphelidir.

Tam da bu nokta da BOP "anahtar" rolü üstleniyor ve Avrupalı rakiplerine projede uygun bir yer açılıp, bölgenin yağmalanmasında yeni olanaklar tanınıyor. İstenen; Fransa, Almanya ve Belçika gibilerinin projeye dahil olup Ortadoğu'nun nimetlerinden belli ölçüde faydalanmasına göz yumulması karşılığında, NATO'nun yeniden yapılandırılmasına rıza göstermeleridir.

ABD attığı bütün bu adımlarla NATO'yu dünyanın her yerinde işgal ve saldırılara koşacak bir kuvvet yapmayı amaçlamaktadır. Afganistan işgaline NATO'nun dahil edilmesi bu yönde atılan ilk somut adımdır. NATO'nun yeni genel sekreteri olan Hollandalı Hoop de Schaeffer'in verdiği ilk demeçte "elverişli şartlar olduğunda Irak'ta görev alınabileceği" sözleri, NATO'nun Irak işgaline katılabileceği sinyallerini veriyor.

Eğer;

Türkiye BOP'ta ABD'nin hizmetine girmezse, bu ABD'nin Ortadoğu'da çöküşü olacaktır. Türkiye'deki emperyalizm karşıtı her bireyin "NATO'ya Geçit Yok" demesi iktidarı sarsacaktır.

İşçisi, memuru, genci yaşlısı, kadınıyla yüz binler olarak NATO'ya karşı durulmalıdır.

NATO'ya karşı "İstanbul barikatı", dünyanın bütün halklarının desteğiyle, her görüşten, her düşünceden emperyalizm karşıtlarıyla, onların planlarını bozmak için oluşturuluyor.

İstanbul barikatını oluşturanlar diyor ki; "Gelecekleri varsa, Görecekları da var!"

Bütün dünya halkları emperyalizme ve NATO'ya karşı sesini yükseltmelidir!

İstanbul barikatını oluşturanlara selam olsun!

Parka

Ziya Çelik

TÜRKİYE ARTIK DAHA BİR "DEMOKRATİK"

Türkiye'deki son gelişmeler sizin de dikkatinizi çekti mi?

Neler oldu son dönemde?

Mecliste milletvekili yeminini Kürtçe yapan, DEP davasından 10 yıldır Ankara Ulucanlar Cezaevi'nde yatan Leyla Zana ve arkadaşları serbest bırakıldı.

Cümle alem (başta keskin AB'ciler) "aman Türkiye ne de güzel demokratikleşiyor" diye ayağa kalktı. Bunun haricinde ne oldu?

DGM'ler, AB'ye "uyumlu olunacağı" için kaldırıldı.

Millet yine hurra hoplamaya başladı; "aman aman pek bir demokratikleştik, deymeyin keyfimize" diyerek.

Bunlardan başka ne oldu?

TRT, Kürtçe, Arapça ve Boşnakça yayına başladı.

Bizim adamlar boş durur mu, "yaşasın Tayyip, helal sana, ne de demokratsın" diyerek sevinçten neredeyse ağaçlara tırmandılar.

Bunlar, benim Türkiye'de son süreçte gözlemlediğim en başat olgular...

İnsan düşünmeden edemiyor, yahu madem bu iş bu kadar kolaydı, madem DGM'ler bir günde kaldırıl-

biliyordu, madem Zana'lar anında salıverilebiliyordu, madem anadilde (yarım saat de olsa) yayın bu kadar kolaydı, neden bunca yıl beklendi?

Neden DGM'ler kaldırılсын diyenlerin bellerinde coplar kırıldı?

Neden Zana'lar serbest bırakılсын diyenler biber gazlarıyla zehirlendiler?

Neden ana dilde yayın istemi, mesela küçücük çocukların TC Özel Timleri tarafından öldürülmesiyle sonuçlandı?

Ve nasıl oldu da Türkiye bir anda böyle "demokratik"leşiverdi?

İnsanlara medya tarafından gösterilen; Tayyip ve ekibinin pek bir demokrasi dostu olduğu için bu uygulamaları getirdiği...

Asıl neden ise, emperyalizmle bağımlılık ilişkileri...

Emperyalizm bu sefer böyle emretti, onlar da uyguladı, bunun kısacası budur.

Emperyalizmin çıkarları bunu gerektirdi, vurdu Tayyip'in ensesine, TC de "istek ne demek efendim, emriniz olur" diyerek dediklerini yaptı.

Bu kadar basit.

Peki bu olgular, Türkiye'nin gerçekten demokratikleşmesini mi gösteriy-

or?

Yoksa bunlar, sadece bir makyaj mı?

Eğer bir ülkede F tipi cezaevlerinde yüzlerce devrimci tutsak insanlık dışı, demokrasi dışı bir şekilde tecritte, işkencelerde, imhada tutuluyorsa, insanlar tecridin kalkması için ölüm oruçlarında 100'ün üzerinde can veriyorsa ve o pek demokratik TC devleti buna kulaklarını tıkayabiliyorsa, bu demokratikleşme değildir!

Eğer bir ülkede hala daha Amerika'nın emrindeki bir MGK diktatörlüğü hüküm sürüyor, faili çok belli olan cinayetleri gündüz gözü bile gözünü kırpmadan işliyor (sırf Devrimci Hareket Dergisi okuru olduğu için üniversite öğrencisi Önder Babat'ın gündüz vakti herkesin içinde Taksim'de başından susturuculu bir suikast silahıyla öldürülmesini hatırlayınız), karakollar, cezaevleri işkencehaneler olarak çalışıyorsa, bu demokratikleşme değildir!

Eğer bir ülkede en ufak bir hukuki hakkını elde etmek için greve inen işçilere polis, jandarma, MİT, ülkücü/faşist çapulcular pervasızca saldırabiliyorsa, bu demokratikleşme değildir!

Örnekleri çoğaltabiliriz.

Hem de istemediğiniz kadar...

Türkiye'nin gerçeklerini çoğaltmaya kalkarsak bu köşenin sanıyorum ki 200-300 sayı daha aynı konuyu işlemesi gerekir.

Türkiye'nin asıl gerçekleri bunlardır! Emperyalizmin işbirlikçisi Tayyip ve MGK, istediği kadar bu faşist rejimi makyajlamaya çalışsın!

Gerçekleri haktan gizlemeye ne kadar güçleri yetecek?

AB'ye giriş için tüm sahtekarlıkları, alavereleleri yapan, memleketi sata sata bitiremeyen bu zihniyeti demokratikleşme adına alkışlayanlar da şapkalarını önlerine alıp bir daha düşünsünler.

O keskin AB'ci takım!

Alın şapkanızı önünüze ve bir daha düşünün, hangileri gerçektir, hangileri makyaj?!!

Devletin DGM'leri kaldırması ama yine de istediği an istediği kişiyi "terörist" diye öldürebilmesi mi, yoksa AB'ye uyum yasaları mı?

Devletin Kürtçe yayına başlaması ama Kürt halkını amansızca sömürmesi, ezmesi, kanını içmesi mi, yoksa AB'ye uyum yasaları mı? Kararı siz verin!

Avrupalı liderler seçim şokunu atlatmaya çalışıyor

1 Mayıs'ta genişleyen Avrupa Birliği üyesi ülkelerdeki siyasetçiler, 10-13 Haziran tarihleri arasında yapılan Avrupa Parlamentosu seçimlerinin sonuçlarını değerlendiriyor.

Seçimlere katılım, yüzde 44,2 ile rekor düzeyde düşük bir seviyede gerçekleşmişti.

Ayrıca AB üyesi ülkelerin çoğunda iktidar partileri seçimleri yenilgiyle kapamıştı.

İngiltere Dışişleri Bakanı Jack Straw, Avrupalı seçmenlerin çoğunlukla kıta çapında hükümetlerini protesto ettiğini söyledi.

Hollanda Dışişleri Bakanı Ben Bot ise seçim sonuçlarının, Avrupa Birliği'nin içinde yaşayanlar için ne anlama geldiğini vatandaşlara anlatmanın önemini gösterdiğini belirtti.

Polonya Cumhurbaşkanı Kwasniewski ise halkın büyük çoğunluğunun sandık başına gitmediğine dikkat çekti, siyasi partilerin bundan gerekli dersleri alması gerektiğini vurguladı.

Fransa'da ise aşırı sağdaki Ulusal Cephe'nin adaylarından biri, seçimlere katılım oranının, seçmenlerin Avrupa

kurumlarına güven duymadığının açık belirtisi olduğunu söyledi.

Avrupa Parlamentosu seçimlerinin özellikle AB'nin 10 yeni üyesinde düşük çıkması şaşkınlık yaratmıştı.

Bu ülkelerde ortalama seçimlere katılım oranı yüzde 26'yı geçmemişti.

Avrupalı seçmenden iktidar partilerine darbe

Avrupa Parlamentosu seçimlerinin resmi olmayan sonuçları, Avrupa genelinde, muhalefetteki partilerin güç kazandığını gösteriyor.

Almanya, Fransa ve Polonya'da iktidarda bulunan partiler büyük oy kaybına uğrarken, Avrupa Birliği karşıtı bir çok parti, şimdiye kadarki en büyük başarılarını elde ettiler.

Avrupalı seçmenin katılımı ise

şimdiye kadar görülen en düşük seviyede; %44,2'de kaldı. Yani katılım, seçmen sayısının yarısını bile bulmadı.

Katılımın özellikle, yeni katılan 10 üyede düşük çıkması şaşkınlık yarattı. Bu ülkelerdeki katılımın ortalaması %26'yı geçemedi.

Öte yandan, merkez sağ partilerin,

Avrupa Parlamentosu'ndaki çoğunluğu devam edecek gibi görünüyor.

Ülke ülke AP seçimi

Almanya'da, iktidardaki Sosyal Demokratlar, 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana en kötü seçim sonucunu elde ettiler. Partinin

oyu %21,5'te kalırken, %44,5 oy alan Hristiyan Demokratlar seçimin galibi oldu.

Fransa'da, Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ın partisi %16,6 oyla, %28,9 oy alan Sosyalist Parti'nin çok gerisinde kaldı.

İngiltere'de ise, hem Başbakan Tony Blair liderliğindeki İşçi Partisi, hem de ana muhalefet Muhafazakar Parti oy oranlarını düşürdü.

İşçi Partisi'nin Londra'daki oyu %10 düşerken, Muhafazakarlar başkentte %6 oy kaybetti. İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden çıkmasını savunan İngiltere Bağımsızlık Partisi ise, büyük bir çıkış yaparak, Avrupa Parlamentosu'nda 12 sandalyeyi garantiledi.

Polonya'da, ilk sonuçlar, iktidardaki sol hükümetin oyların sadece %11'ini aldığını gösteriyordu. Avrupa Birliği'nin on yeni üyesinden en büyüğü olan Polonya'da katılımın, %30 civarında olduğu belirtiliyor.

İtalya'da, Başbakan Silvio Berlusconi liderliğindeki merkez sağ koalisyon da ağır darbe aldı. Berlusconi'nin partisi Forza Italia'nın oyunun %25,2'den, %20,5 ile %23,5 arasına gerilediği bildiriliyor.

Seçim sonuçlarının iktidar partisinin yüzünü güldürdüğü ülkelerin başında ise İspanya ve Yunanistan geliyor.

İspanya'da, Başbakan Jose Luis Rodriguez Zapatero liderliğindeki Sosyalist Parti, oyların %43,8'ini aldı.

KAMUOYUNA DUYURU

Zorunlu nedenlerden dolayı 13/06/2004 tarihinde çekilişi yapılması öngörülen Kıbrıs Sosyalist Partisi "Ortak Vatan İçin Dayanışma Piyangosu" çekiliş tarihi 9/07/2004 tarihine ertelenmiştir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi "Ortak Vatan İçin" Dayanışma Piyangosu

Hediyeler:

- 1 Tam Set Kirby Ev Bakım ve Temizlik Seti
- 1 Laptop (Profesyonel)

- 1 Yıldız Av Tüfeği (Bindirikli Mobil Şoklu)
- 1 Scooter Motor (Yetişkinler İçin)
- 2 Fuji Digital Fotoğraf Makinası

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
ΣΟΒΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
SOCIALIST PARTY OF CYPRUS

ORTAK VATAN İÇİN
KSP DAYANIŞMA PIYANGOSU

EDERİ: 5 Milyon TL - 2 KL - 2,5 Stg
ÇEKİLİŞ TARİHİ: 13 Haziran 2004

Kazım ÖNGEN
Genel Sekreter

Kadriye ONURER
Mali Sekreter

N: 004121

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

AB Anayasası

Geçtiğimiz günlerde AB liderleri yeni Avrupa anayasasını onayladılar. Bu anayasaya göre AB'nin bir başkanı ve Dışişleri Bakanı olacak. Yani hedef dış konularla ilgili tek sesliliği sağlamak. Hatırlanacağı üzere ABD'nin Irak işgalinin başlama döneminde AB ülkeleri destek verenler ve karşı çıkanlar diye ikiye ayrılmışlardı. AB üyesi İngiltere bu işgale ful destek verenlerdendi. Aynı şekilde İngiltere'nin bu anayasa ile AB'nin dış politikalarında ve vergilendirme siteminde alınacak kararları veto etme hakkı korunmaktadır.

Yeni anayasanın yürürlüğe girebilmesi için İngiltere dahil tüm AB üyeleri halklarının onayından geçmek zorunda.

Ambulans İşçileri Eyleme Geçti

İngiltere'nin Kuzey Doğusu'nda görev yapan Ambulans işçileri düşük ücretleri nedeni ile eyleme geçti.

Eylem boyunca işçiler ek mesaiyi ve bazı koşullarda acil yardımı redetmekte. Ambulans işçileri yemek molasında dahi acil durumlarda işbaşı yapmak durumundadırlar. Unison sendikasına bağlı işçiler ise bu durumu redediyorlar buna düzenleme getirilmesini ve yemek molalarında göreve çağrılmamalarını istiyorlar.

İşverenler devlet tarafından hazırlanan önerilerin işçiler açısından yararlı olacağını iddia etmektedir. İşler acısı olan Unison sendikasının bir yıl kadar önce bu önerileri işçilerin kabul etmemesine rağmen kabul etmiş olması. İşçilerin bu taleplerine kulaklarını tıkayan işveren, sendika yönetimine bu türden 'iş' sorunları üyeleri ile halletmesi talebinde bulunmaktadır.

Kuzey Doğu Ambulans Tröstü, işveren, adına konuşan Simon Featherstone sendikanın üyeleri ile arasında sorunlar olduğunun farkında olduklarını fakat sundukları %9 ile %28'lik maaş artışını içeren paketin bir yıl kadar önce sendika tarafından kabul gördüğünü bildirdi.

Kuzey Doğu Ambulans işçileri ise yaptıkları açıklamalarda işveren ve sendika arasında varılan anlaşmanın kendilerine danışılmadan yapıldığını ve de sunulan artışın yeterli olmadığını vurguladılar.

Yılların emeği ile işçi ve emekçilerden kopartılan sendikalar işveren ve devletin kirli işlerini yapan kuruluşlar haline dönüştürülerek işçilerin direnme gücünü kırmakta, dayanışma koşullarını ayaklar altına almaktadır. Bölge bölge ayrılan Ambulans işçileri diğer bölgedeki işçilerden uzaklaştırılarak özel şirketler tarafından ezilmektedir.

İngiliz emeklilik yasaları rezil!

Cumartesi 19 Haziran 04 İngiliz işçi ve emekçileri emeklilerle birlikte emeklilik yasa ve uygulamalarındaki sorunları gündeme getirmek için sokaklara döküldü.

İşçi Sendikası (TUC)'nin başını çektiği bu

eylemde emeklilik yasa ve uygulamalarının gözden geçirilmesi ve emeklilik maaşlarında artış talebinde bulunuldu. TUC açıklamasında haftada 200 sterlin ve altında ücret alan işçilerin üçte birinin hiç bir şekilde emeklilik maaşlarının olmadığına dikkat çekti.

TUC Genel sekreteri, Brendan Barber, Trafalgar meydanında toplam kitleye hitabında emekliler arasında sefaletin artışı olduğunu ve patlamayı bekleyen bu bombanın bir an önce etkisiz hale getirilmesi gerektiğini belirtti.

1974'te Barbara Castle tarafından maaş artışı ile emeklilik maaşlarının birbirine endexlenmesi yasası 1980'de geri çekilmişti. Bu yasaya göre emeklilik maaşları işçi maaşları ile aynı oranda artışa tabi tutulurdu. Bu

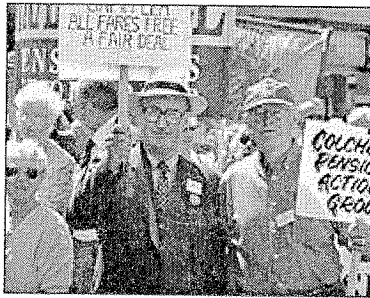
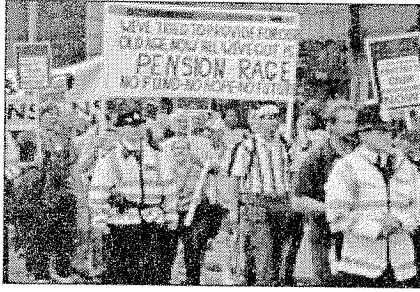
yasa halen yürürlükte olsaydı bugün yalnız yaşayan bir emekli haftada 113.12 sterlin ve evli olan emeklilerin eşi ile birlikte toplam 180.90 sterlin alması gerekirdi. Ne var ki bugün emeklilerin alabileceği en yüksek maaş 112 sterlin civarında, yani hem evli hem bir takım ek koşullar (özürülük, v.s.) kapsamında bu maaş alınabilmekte. Yalnız yaşayan emekli bu rakamın yarısından biraz fazlasını almaktadır.

Cumartesi yapılan eyleme özel şirketler tarafından sunulan ve de sonra geri çekilen, dolayısı ile şirket emeklilik maaşlarını kaybedenler olacak. Tahminlere göre son yıllarda 60,000 işçi işyerlerinin kapatılması nedeni ile işyeri emeklilik maaşlarını kaybettiler. Yıllarca

işyerinin fonlarına yatırılan paralar toz oldu... Baskılar altında devlet bu insanların bir kısmına tazminat veremeyi kabul etti.

Gloustershire Mühendislik şirketi işçileri de Londra'da

yapılan gösterilere katıldı. Bu iş yerindeki işçileri %90 emeklilik maaşlarını kaybetmek üzeredir. Bunun gerekçesi ise iş yerinin el değiştirilmesi ve yeni yönetimin emeklilik fonunu kapatması oldu.

"Telekom vatandır, vatan satılamaz"

İstanbul'da:

Haber-İş, Haber-Sen, Türk Haber-Sen, Bağımsız Haber-Sen ve Birlik Haber-Sen tarafından düzenlenen özelleştirme ve NATO'yu protesto karşıtı eyleme 2000 kadar işçi ve memur katıldı. "Telekom vatandır vatan satılamaz", "Susma sustukça yeni yasa gelecek", "İşçi memur el ele satışı engelle", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Filistin halkı yalnız değildir" sloganlarının atıldığı eylemde hükümeti son kez uyardıklarını belirterek, çalışanların kazanılmış haklarına dokunulmaması, iş güvencelerinin sağlanması, resen emekliliğin durdurulması, idari özerkliğin sağlanması, teknolojik yatırım yapılması taleplerini dile getirdi. Aynı şekilde Anadolu yakasında yapılan eylemlerde "Kahrolsun IMF bağımsız Türkiye", "Telekom vatandır, satılamaz", "İşçi memur el ele genel greve" sloganları atıldı.

Ankara'da:

Telekom Ankara İl Müdürlüğü önünde toplanan 1,500 kadar telekom çalışanı

ise "Hükümet yasaları al başına çal", "Telekom halkındır satılamaz", "İşçi memur el ele genel greve" sloganlarını attılar.

Medis'i AKP'ye dar edeceklerini dile getiren Telekom çalışanları işgüvencesinin birlik-telik olduğunu vurgulayarak Telekom'un peşkeşi halinde üretimden gelen güçlerini kull-

lanacaklarını söylediler.

TÜPRAŞ, PETKİM, Demiryolları, TEKEL, Sümerbank kurumlarında çalışan işçi ve emekçiler de eyleme destek bildirdiler. Buna bağlı olarak TÜPRAŞ ve PETKİM'den 500 işçi ve memur "Telekom, TÜPRAŞ ve PETKİM'in özelleştirilmesine" hayır dedi.

Adana'da

Adana'da özelleştirmeye karşı işçi ve emekçiler bir saat iş bıraktılar. Hükümeti uyarak, özelleştirmeden vazgeçilmediği takdirde üretimden gelen güçlerini kullanılabileceklerini ifade ettiler.

Elazığ'da:

Telekom'un satışına karşı birlikte mücadelenin devam edeceği, Telekom Harput Müdürlüğü önünde yapılan eylemde vurgulandı.

Diyarbakır'da:

Bir çok sendikanın destek verdiği eylemde özelleştirme yasasının geri çekilmesi istendi.

Fransa'da Özelleştirmeye Karşı Grev

Fransa'da elektrik santralleri ve dağıtımının özelleştirilmesine karşı çıkan işçiler geçtiğimiz hafta greve gittiler ve başbakan Jean-Pierre Raffarin ve bazı bakanların evlerine verilen elektrik enerjisini de kesip, elektrik sayaçlarını çıkardılar.

Devlet işletmesi olan EDF elektrik şirketinin özelleştirilmesinin Fransız parlamentosunda tartışıldığı gün elektrik santralleri ve dağıtımında çalışan işçilerin greve gitmesi işçilerin özelleştirmeye ne kadar karşı olduklarını gösterdi.

Greve katılımın çok yüksek olduğu ve 70,000 işçinin grev ve mitinglerle özelleştirmeyi protesto ettiği eylemde grevi düzenleyen CGT sendikasına desteğin yüksek olduğu bildirildi. Grev nedeni ile Fransa'da elektrik üretiminin %12 oranında azalması Fransa'da birçok yerde hayatı felce uğrattı. EDF şirketinin Gas tesislerindeki çalışmaları da sekteye uğrattı.

Hükümetteki Muhafazakar Partinin EDF hisselerinin %30'unu satarak elektrik dağıtımının yenilenmesini istediğini açıklaması üzerine, CGT sendikası başkanı Bernard Thibault dağıtım şebekesi yatırımının başka şekilde de yapılabileceğini ancak hükümetin bunu dikkate dahi almadığını açıkladı.

EDF işçilerinin bu grevinin geçtiğimiz haftalarda yapılan AB parlamento seçimlerinde hezimete uğrayan hükümeti daha da zor durumda bırakacağı bildiriliyor.

'Demokrasi' Oyunu

11 Eylül ABD'nin ikiz kulelerine saldırının arkasından bu olayı ilk kınayanlardan birisi Saddam'dı. Saddam'ın kendi halkına yaptığı zulüm ve katliamların varlığı da düşünüldüğünde hiç değilse bu konuda masumiyetini ispatlamak ihtiyacını hissetmişti. ABD ile arasının iyi olmadığı bir dönemdi ve şimşekleri üzerine çekmek istemiyordu. Ancak tüm uğraşlarına rağmen gene de ABD tarafından '11 Eylül'e destek verdi' damgasını yemişti.

ABD ve İngiliz emperyalistleri Irak'a saldırmak için BM'nin onayını alamadığı, dünyada savaşa karşı eylemlerin geliştiği ölçüde her gün için Saddam aleyhine savaş sebepleri yaratma çabasına düşmüştü. El-Kaide'ye 11 Eylül için destek verdiğinden tutun da Irak'ta kitle imha silahlarının bulunduğu dair çeşitli suçlarla suçlanmıştı.

Herşey olup bittikten, Irak işgal edildikten ve hala daha halkın kanı akıtılmaya devam edildiği şu günlerde ise 11 Eylül saldırısını soruşturma komisyonu adı altında ABD'de ABD Kongresine bağlı komisyon Irak'ın El-Kaide'ye ABD'ye karşı destek verdiğine dair hiç bir delil bulamadıklarını açıkladı.

Aynı şekilde Irak'ta kitle imha silahlarının varlığının da ispatlanamadığı da bilinmektedir.

ABD ve takipçisi İngiltere emperyalistleri, savaşı durdurmak için sokaklara dökülen insanlarla alay edercesine ortaya attıkları savaş mazeretlerinin kof olduğunu gene kendilerine bağlı komisyonlar vasıtasıyla açıklamakla ne kadar demokratik olduklarını göstermeye çalışıyorlar.

Yoldaş

Evrin E.

HAZİRAN AYI

Haziran 2004 çok hareketli geçmeye başladı. 14 Haziran, özgürlük savaşçısı gerilla komutanı Ernesto Che Guevara'nın doğum günü. Bu gün, bütün dünyada bazı etkinliklerle kutlandı ama bu olaydan önce Avrupa seçimleri ve 25 ülkenin durumu büyük güç olan bazı ülkelerde 'sosyalistlerin' kazanmasına rağmen AB hala sağın elinde olan bir kurum olarak kaldı. Zaten seçilen 'sosyalistlerin' de ne kadar K.Marx, F.Engels, V.İ.Lenin ve Stalin'in teorilerine bağlı oldukları tartışılır. Ama bugün bunu tartışmak istesek sayfalar dolar. Kıbrıs'ta son durum ne? Son durum: meclis. Yine DP ile devam... Neden? Çünkü CTP kanadı öyle buyurdu. Tabii belki de emir yüksek yerden, belki de 'anavatan' geldi, her şey olabilir. Talat bile bunu mecliste üstü kapalı söyledi; "Arkadaşlar, yalnız değiliz ve istediğimiz gibi hareket edemeyiz". Bizlerse her zaman söylüyoruz: Kıbrıs'ta çözüm ancak ve ancak Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile gelir diyoruz. Bunun için bize "dinozorlar, artık sosyalizm, komünizm zamanı değil, onlar tarihe karıştı, şimdi çözüm AB'dir" diyorlar. Artık M.E.L.S teorileri tarihe karıştı ve orada kalacak diyorlar. Bunu kimler söylüyor? Kıbrıs'a kendini sosyalist parti diye lanse edenler, yani Lenin'in dediği gibi "içimizde bunlar gibi burjuva sosyalistler olacaktır". Hedef; iki cephe, hem onları, hem emperyalizmi tarihe gömmektir.

Haziran 2004 tarihe bir daha geçecek. Nasıl mı? 10 yıl hapis yattıktan sonra serbest bırakılan Zana ve yoldaşları ile... Suçları neydi? Kendi dilinde, kendi ana dilinde konuşma ve mecliste kendi ana dilinde yemin etme. Soruyorum T.C devletine, bugün o meclis bütün Türkiye yurttaşlarını temsil etmiyor mu? "Ediyor" diye söyleniyor. Türkiye'de kaç ırk vardır? Sayalım: Türk, Kürt, Arap, Laz, v.s... Peki, sen bunları da temsil ettiğini söylüyorsun. Eee, Zana da Kürt halkının bağrından çıkan, onların temsilcisi, o makamda ve kendi halkına, kendi dilinde seslenmiş. Bunun suç olduğu nereden çıktı acaba? Bu, cinayet, hırsızlık, tecavüz suçları gibi bir suç mu da adını düşünce suçu diye koydunuz? Bugün Zana ve yoldaşları serbest kaldı ama ya diğerleri? Hapishaneleri dolduran diğer devrimci düşünce suçluları? Onlar ne olacak? Ya açlık grevi yapanlar? Ve onların adını hayata dönüş operasyonu diye koyup yaktıklarınız? Acaba gerçek suçlu kim? Kendi fikrini söyleyen ve kendi dilinde konuşanlar mı, Yoksa özgürlük düşmanları mı? Yargılanması gereken kim? Bu soruların cevaplarını bizim vermemiz gerekiyor. Nasıl mı? Emperyalizme boyun eğmeyerek, özgürlük için savaşıyor, özgürlüğümüzü onlardan alarak, onları tarihe gömerek, dünyamıza barış getirmeye çalışarak bu soruların cevabını vereceğiz. Son olarak, şair Nazım Hikmet'in ölümünün anısına bu köşemde ona ait bazı dördlüklerden aktarmak istiyorum:

Fakat emin ol ki sevgilim
Zavallı bir çingenenin kılı
Siyah örümceğe benzeyen eli
Geçirecekse eğer ipi boğazıma
Mavi gözlerimde korkuyu görmek için
Boşuna bakacaklar Nazım'a
Ben alacakaranlığında son sabahımın
Dostlarımı ve seni göreceğim
Ve yalnız
Yarım kalmış bir türkünün acısını toprağa götüreceğim
Nazım Hikmet

Onlar umudun düşmanıdır
Akarsuyun
Meyve çağında ağacın
Serpilip gelişen hayatın düşmanı
Çünkü ölüm vurdu damgasını alınlarına
Çürüyen diş, dökülen et
Bir daha dönmek üzere yıkılıp gidecekler
Ve elbette sevgilim, elbet
Dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya
Dolacaktır en şanlı elbisesiyle
İşçi tulumuyla
Bu güzelim memlekette hürriyet
Nazım Hikmet

KTÖS'TE NELER OLUYOR?

Geçtiğimiz yıl Mayıs ayında olağan genel kurulunu yapmış ve yönetici organını, yani 30 kişilik Yönetim Kurulu'nu seçmiş olan KTÖS'lü öğretmenler, olağan bir genel kurul için daha bir yıl süreleri olmasına rağmen 16 Haziran günü OLAĞANÜSTÜ Genel Kurul gerçekleştirdiler.

Olamaz mı? Gerek görülüp bir sendikanın olağanüstü genel kurula gitmesinde ne tuhaflık olabilir?

Tuhaf olan olağanüstü genel kurula gerek duyulması ve gerçekleştirilmesi değildir elbet.

16 Haziran günü KTÖS'ün Olağanüstü Genel Kurulu'nu KSG olarak izleme ihtiyacı hissettik. KTÖS sıradan bir sendika değildir. Üstelik okulların tatile girdiği günün hemen ertesinde olağanüstü genel kurula ihtiyaç duymuşsa muhakkak bunun önemli nedenleri var dedik.

Kurul biraz gecikmeli de olsa başladı. Divan oluşturuldu, Genel Başkan açılış konuşmasını yaptı. Olağanüstü Genel Kurul'a neden ihtiyaç duyulduğu ile ilgili tek bir cümle yok. Genel Sekreter çıktı kürsüye. Herhalde o yapacaktır böylece bir açıklamayı dedik. Biliyoruz ki, KTÖS'te önde olan genel sekreterliktir. Bu yüzden merakla Genel Sekreter Şener Elcil'in konuşmasını dinlemeye koyulduk.

Sayın Elcil, yaşanan süreci değerlendiren oldukça anlamlı, dolu dolu mesajlar içeren bir konuşma yaptı. Ama, beklenen konuda tek bir kelime gene yok.

200 kişilik salona tıkabasa doluşan KTÖS'lü 534 öğretmene hala daha neden olağanüstü genel kurula çağrıldıkları yönünde bir açıklama yok. Mali Rapor okundu, aklandı.

Nihayet Faaliyet Raporu okunduktan sonra Genel Görüşme açılınca bir üye söz aldı ve Genel Başkan ile Genel Sekreter'in konuya değinmemelerini eleştirdikten sonra olağanüstü kurul toplantısının gerekçelerini açıklamasıyla merakımızı giderdik.

KTÖS OLAĞANÜSTÜ
GENEL KURULA NİYE
GİTTİ?

Yapılan açıklamalara göre KTÖS Yürütme Kurulu'nda sorunlar yaşanıyor. Farklı siyasal eğilimleri olan Kurul

üyeleri arasında 'derin siyasal anlaşmazlıklar' varmış, 'aynı kurula birlikte çalışmalarının olanağı' yokmuş artık. Referandum öncesi Bu Memleket Bizim Platformu'nun gerçekleştireceği miting konusunda görüş farklılıkları baş göstermiş. Bazı kurul üyeleri bu mitingin 24 Nisan'da 'Hayır' deme kararı alan AKEL'e karşı düzenlenmek istendiğini düşünerek karşı çıkmış. Kurulun çoğunluğunun oylarıyla bu düşünce reddedilip eylem genel grevle gerçekleştirilmiş olmasına rağmen, ifade edilen bu farklı görüş Yürütme Kurulu'nun artık çalışamaz hale gelmesine sebep olmuş.

Bunu anlamak mümkün değildir. İki açıdan mümkün değildir.

1. Demokratik kurullarda farklı görüşler olması yanlış değil, doğru kararların alınmasında elzemdir. Kurula dinamizm katar. Yeter ki, farklı görüşler yeterince tartışılıp oylandığında ve böylelikle kurul çoğunluğunun kararı ortaya çıktığında farklı düşünülse de

çıkan karara sahip çıkılsın ve uygulansın.

2. Diyelim ki, herşeye rağmen kurul üyelerinin çoğunluğu birbirlerine olan güvenlerini yitirmiş, birlikte çalışma atmosferi kalmamış. Bunun da çaresi var. Konu yönetim Kurulu'na taşınır, Yürütme Kurulu'nun sorun olan üyelerinin veya kurulun bir bütün olarak değiştirilmesi talep edilir. KTÖS'te belirleyici kurul; Genel Kurul'un seçtiği Yönetim Kuruludur.

Bunların hiçbirisi denenmemiş, tek çare olarak olağanüstü genel kurul çağırılması görülmüştür. Gerekçe olarak da 30 kişilik Yönetim Kurulu'nun seçildiğinden bu yana doğru dürüst salt çoğunluk olan 16'yı bularak toplanmamış olması gösteriliyor.

Bu, Yürütme Kurulu'nda yaşanan sorunlardan daha da büyük bir sorun. Kitleleri tarafından seçilmiş bir kurula seçilen

kurul üyeleri düşünün ki; gerekçesiz ve özürsüz bir şekilde, görevi olan ayda bir kez toplantıya katılmak ve gündemdeki konuları görüşüp kararlar alınmasını sağlamak kaçınıyor, üstelik böylesi üyeler o denli çok ki; toplantının açılıp, görüşme yapılabilmesi ve karar alabilmesi için gerekli olan salt çoğunluk sayısı olan 16 kişiyi bulmak mümkün olmuyor.

İnsan ister istemez şu soruyu sormak zorunda hissediyor kendini:

Peki ama, bu üyeler niye aday olup, seçiliyorlar o zaman?

Evet, bu soru üzerinde önyargısızca düşünülmesi gerekmektedir.

Evet, KTÖS'te ciddi bir sorun var. Bu sorun yeni değildir üstelik. Yıllar var bu sorun devam etmektedir.

KTÖS bu soruna kalıcı çözümler üretmek zorundadır.

Her şeyden önce, bu sorun siyasal farklılıklar sorunundan çok daha vahim bir sorundur. Siyasal farklılıklar son tahlilde karar üretilmesine engel

değildir ama, nisap noksanlığı nedeniyle toplanamamak karar üretilmesinin önünde büyük bir engel oluşturmaktadır. KTÖS bu engeli yıllar içinde aşmak için karar organı olarak Yönetim Kurulu yerine Yürütme Kurulu'nu kullanagelmiştir. Bu uygulama acil durumlarda tabii ki kullanılabilir. Ama, hemen

bir sonraki Yönetim Kurulu'nu bilgilendirme ve onayını almak kaydıyla...

Bu uygulama, yıllar içinde Yönetim Kurulu'nun 'gereksizliği' düşüncesine yol açmıştır. Aslolanın Yürütme Kurulu ve Genel Sekreter olduğu anlayışının gelişmesinde payı büyüktür. Bu koşullarda Yönetim Kurulu üyeliğinin anlamını yitireceği ve toplantıya katılma disiplini yokedeceği beklenmelidir.

Öyleyse, öncelikle yapılması gereken Yönetim Kurulu'na tüzüğün emrettiği misyonu tekrardan kazandırmak olmalıdır. Yeni seçilen Yönetim Kurulu üyelerinin otuzunun da asli görevi budur.

Bu görevi layıkıyla yerine getirip getirmeyeceklerini göreceğiz...

Peki ama, genel kurullarda üyeler oyunu verirken buna ne kadar dikkat ediyorlar?

Devamı sayfa 11'de.

Baş tarfı sayfa 10'da.

Üstelik bu olağanüstü genel kurulda, geçmiş dönemde kimin toplantılara kaç defa gelip gelmediği konusunda bilgi verilmiş ve buna rağmen tekrardan aday olmuş böylesi adaylara oy verilmemesi talep edilmiştir. Sonuç? Bu talep kongreye katılanların çoğunluğunca pek rağbet görmemiş ki, sözkonusu adaylar tekrardan seçilebilmiştir. Demek ki, kongreye katılanların değer yargıları farklıymış. KTÖS'ün yaşamakta olduğu bu yapısal sorun onların sorunu değilmiş. Onların kongreye katılma ve oylama gerekçeleri farklıymış...

Ama, bu o kadar da basit bir konu olmasa gerek. Yani önümüzdeki dönemde KTÖS aynı gerekçeyle tekrardan olağanüstü genel kurula gerek duyarsa, bunda genel kurulda bunu dikkate almayan ve böylesi adaylara oy vermiş üyelerin ayıbı olmayacak mı?

Kökleri 1968'lere dayanan KTÖS'te bu yönde birleşmiş yığınla tecrübe olduğu düşünülüyordu, aslında bu sorun çözümsüz değildir. Yıllardır kendini toplantı disiplini ve çalışma şevki açısından kanıtlamış 30 üye bulmak zor olmasa gerek. Üstelik bu sadece bu genel kurul öncesi değil, geçen yılki genel kurul öncesi de önerilmiş. Sendikal disiplin sahibi, farklı siyasal eğilim sahibi olduklarına bakılmaksızın, 30 kişiden oluşacak bir liste ile aday olunmasının bu sorunu çözmekte önemli bir adım olacağı düşünülmüş ve önerilmiş. Kabul edilmemiş ve geçtiğimiz yıl 'çarşaf liste' ile, bu yıl da farklı listeler halinde girme yeğlenmiştir. Yani, sendikal disiplin ve

dolayısıyla da yapısal sorunları ve hatta olağanüstü genel kurula gitme gerekçesi olan ana sorunu çözme yönünde değil de, siyasal parçalanma yönünde davranılmıştır.

Neden?

Neden çok basit... Bazıları KTÖS'ü 'dikensiz gül bahçesi' olarak görmek istiyor.

Hele de CTP'nin hükümet olduğu ve hükmetmeye çalıştığı bu dönemde... CTP'nin bir önceki hükmetme döneminde şu 'haddini bilmez' KTÖS'ün neler yaptığı unutulmadı.

**SERHAT İNCİRLİ'NİN İDDİALARI
VE KTÖS'TE DÖNDÜRÜLEN
DOLAPLAR...**

Şu 'haddini bilmez' KTÖS'lülerin bazılarını sendika yetkili kurullarından uzaklaştırmak için ne badirelerden geçti CTP'li dostlarımız...

Eski CTP'li Serhat İncirli geçtiğimiz günlerde bu konuya değindi gazetede yazısında. Ve eğer dedikleri doğruysa bu dostlarımız bu entrikalarının ödülünü de talep etmişler Denktaş'tan.

Vallahi biz Serhat'ın yalancısıyız eğer ortada bir yalan varsa. İddiaya göre, 'Ne Paranı, Ne

Paketini, Ne de Memurlarını İstemiyoruz' diyen KTÖS'ün başkanı kutsal hedefler uğruna ekarte edilmeliydi ve çeşitli ayak oyunları ile edilmmişti.

Yalansa günahı Serhat'ın boynuna ama, bilinen birşey var ki; CTP, KTÖS'ün bu ilanı vermesine çok hiddetlenmiş ve karşı çıkmıştı.

Serhat'ın yazısı yayınlanalı bir haftayı geçti. CTP'den ne bir yalanlama geldi ne de bir izahat...

**TOPLUMSAL MÜCADELENİN
ÖNCÜ ÖRGÜTÜ KTÖS SON
DÖNEMDE NEYİN ÖNCÜLÜĞÜNE
SOYUNDU?**

KTÖS 30 kişilik Yönetim Kurulu

mekanizması ile ve farklı eğilimlerin yönetiminde yer almasına olanak tanıyan yapısıyla tarihi boyunca toplumsal olaylarda öncülük yapmış bir kuruluşumuzdur. KTÖS'ün Bu Memleket Bizim Platformu'nun kurulmasındaki rolü bilinmemektedir.

KTÖS bu özellikleriyle

hükmedenlere karşı, hangi parti olduğuna bakmadan, mücadelesini tavizsiz yürütmeyi becerebilmiş bir sendikadır.

1994-96 arası CTP'li Eğitim Bakanlığı'na karşı yürütülen haklı

direnışte KTÖS ve KTÖS'lü öğretmenlerin (buna tabi ki bir çok CTP'li öğretmen de dahildir) rolü unutulmamıştır.

Bu anlamda KTOEÖS ile kıyaslandığında KTÖS'ün bu özelliği çok daha bariz bir şekilde görülebilir.

İşte değiştirilmek istenen budur. Yok edilmek istenen KTÖS'ün bu özelliğidir.

Söylenenlere bakılacak olursa, Mağusa'daki okul ziyaretlerinde bu açık açık dile getirilmiştir: 'CTP olarak iktidardayız, özellikle eğitimde yeni reformlar zamanıdır, KTÖS muhalefet yürütmemelidir.'

Nasıl olacak bu?

Yönetim Kurulu'nu 'şekilleştirmek' bu işin ilk adımıydı. Ardından 'fanatik unsurlar'dan arındırılması gerekiyordu. Zaten uzun zamandır çalıştırılmayan 'okul temsilcileri' kurumunun da devre dışı bırakılmasıyla geriye bir tek organ yani, Yürütme Kurulu kalıyor. Ve onun profesyonel Genel Sekreteri...

Hade hayırlısı dostlar. Bilin ki, öğretmenin gözü üstündedir. Bu iş bu kadar kolay olmayacaktır.

KTÖS'ün yıllar içinde genel kurul kararlarıyla oluşturulmuş, mücadelecı geleneğiyle perçinleşmiş bir toplumsal duruşu vardır. Bunu yıkmak, tüm bunlara ters tavır geliştirmek o kadar kolay olmayacaktır.

Bunu, ne BEY yönetimi, hem de tomsonların gölgesinde genel kurul yaptırarak, KTÖS liderlerini hapse tıkararak, becerebilmiştir, ne de ondan sonrakiler. Siz mi becereceksiniz?

**KTÖS ŞUNUN BUNUN, HELE DE
ŞU VEYA BU PARTİNİN DEĞİL;
İLKOKUL ÖĞRETMENİNİN
SENDİKASIDIR.**

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKİM

İnsanlık Tarihi Vahşetle Son Bulmayacak!

Bundan yaklaşık iki asır önce "Sosyalizm" teorisi ortaya atıldığında, bu yeni dünya düzeni önerisinin altı bomboştur.

O dönemlerde "Sosyalizm'e inananlar ütopyikle, yani gerçekleştiremeyecek hayaller kurmakla nitelendiriliyor ve ardından da alay konusu yapılıyorlardı.

Ne zaman ki Marks ve Engels, bu yeni dünya düzeni önerisini alıp incelediler ve onu ete kemiğe büründürdüler, işte o zaman "sosyalizm" hayalcilik olmaktan çıktı ve bilimselleşti.

Çünkü bu büyük teorisyenler, insanlık tarihini gidebildikleri kadar geriye giderek, ta ilkel komünal toplumdan alarak, o günkü kapitalist topluma kadar oluşan toplumsal yapılanmaları ve gelişmeleri incelediler.

Buldukları ana sonuç, insanlık tarihinin bir sınıflar savaşı tarihini olduğu idi.

Bu sadece insanlık tarihinin başlangıcı olan ilkel komünal toplumda geçerli değildi.

Orda ortak mülkiyet ve eşitlik ilkesine göre eşit paylaşım bulunmaktaydı.

Ama daha sonra insanlık zaman geçtikçe, sömürmesini ve başkalarının sırtından refah

sürmesini de öğrendi.

Ve ilkel komünal toplumun yıkılışının ardından, ta köleci toplumdan başlayan, köleler ve köle sahipleri arasında, daha sonra feodal çağda toprak serfleri, yani bir nevi köleleri, ile toprak ağaları arasında devam eden ve en sonunda kapitalist toplumda tek sahip olduğu şey emeği olan işçi sınıfı ve tüm kaynakları elinde bulunduran sermaye sahipleri sınıfı arasındaki sınıf savaşımı tarihi başladı.

İnsanlık tarihi boyunca, hep ufak bir grup yönetim çarklarını eline geçirmiş ve devlet gücünü kullanarak, geniş kitleleri sömürmüştür.

Bu sömürge tarihi, 1917 Büyük Ekim Devrimi ile Sovyet Anavatanı'nda kesintiye uğramak zorunda kaldı.

Çünkü doğanın çalışma ve gelişme sistemi gereği, sınıf savaşımı sonucunda işçi sınıfının, sermaye sahiplerine karşı zafer kazanması kaçınılmazdı.

Bu zaferin ilk önce Rusya'da olmasının nedeni ise, Rusya'nın 1917 öncesi içinde bulunduğu tarihsel gelişimdi.

Rusya emperyalist zinciri ilk kıran olmuştu, çünkü o dönemde Rusya

en zayıf halka durumundaydı.

Ve bu halkayı kırarak halk hareketi, işçi sınıfı hareketi, Lenin önderliğinde zafere ulaşana kadar durmak niyetinde değildi.

Lenin, Marks ve Engels yoldaşların, dünya işçi sınıfına sundukları bilimsel sosyalizm mirasını sahiplenerek onu daha da yukarıya taşımak için var gücüyle çalıştı.

Bilimsel bir teori olan "Sosyalizm" uğruna nasıl savaşılacağını göstererek sonunda Rusya işçi sınıfının iktidara yürüyüşünü hazırladı.

Tarihte ilk kez, sömürülen büyük çoğunluk, sömüren küçük azınlığı devirerek, iktidara kendisi geldi.

Lenin sonrası Sovyetler'de, Stalin "sosyalizm" in inşasını hazırladı ve bir zamanlar ütopyik bir hayal olan "sosyalizm" ilk kez insanlığa gelişmiş ve sömürsüz bir yaşam sundu.

Ama işçi sınıfı ile sömürenler sınıfı arasındaki sınıf savaşımı bitmedi.

Sovyet anavatanı ilk önce içerden saldırılar başlatıldı, daha sonra faşist Nazi orduları Sovyetler'e saldırtıldı, ama Sovyet Rusya elindeki "sosyalizm" hazinesini, kanının son damlasına kadar savaşarak korudu.

Milyonlarca Kızıl Ordu askeri ve partizan, Sosyalizm'in korunması için

hayatlarını kaybettiler.

Nazi faşizmi Sovyetler'i yıkamadı, ama Sovyetler içindeki kapitalizmin uşakları, Stalin sonrası çok sinsi ve yavaşca hareket ederek, Sovyetler'in yıkılışını hazırladılar.

Bunu başarabilmek için tam 36 yıl uğraştılar ve ancak yarattıkları kötü yönetim sayesinde bunu başarabildiler.

Sermaye sahibi sınıf, işçi sınıfını sömürmeye devam etmekte ve her geçen gün sömürünün boyutları daha da büyümekte.

Yugoslavya'da yaşananlar, Afganistan ve Irak işgallerinde ortaya serilenler, her gün Filistin'de ABD kontrolünde devam eden İsrail vahşeti, her yıl açlıktan ve savaşlardan ölen kırk milyon insan ve saymakla bitmeyecek daha nice örnek, emperyalist talanın boyutlarını bizlere açıkça göstermekte.

Peki insanlık tarihi bu vahşetle mi son bulacak?!

Hayır! İşçi sınıfı her geçen gün üzerindeki ölü toprağını biraz daha silkeleyip ayağa kalkacak ve sömürünün tamamen yok oluşunu müjdeleyen "Sosyalist Devrim" ateşini bir kez daha yakacak!

Ve insanlık sonunda kazanacak! Sosyalist devrim ateşi, komünizme giden yolu aydınlatacak!

KSP'nin son sürece bakışı!

KSP Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu İle Son Dönemi Konuştuk.

KSG: Sn. Süleymanoğlu, son dönem siyasal resmi kısaca değerlendirebilir misiniz?

M. Süleymanoğlu: Halkımızın son 4 yılda ortaya koyduğu yığınsal başkaldırı ve çözüm iradesinin hızla erozyona uğratılmaya çalışıldığını gözlemlemekteyim. Halkın temel hedefi olan "kendi kendini yönetme ve çözüm" iradesi, Rumların "hayır"ı bahane gösterilerek çöpe atılmak isteniyor. Bu sistematik oyunun mimarı ABD ve Ankara'dır. Maalesef Talat önderliğindeki CTP yönetimi de bu oyunun bir parçası olmayı kabul etmiştir. Şimdi görünen Ankara ile işleri "uyumlu götürme" adına halkın taleplerini gündemden düşürmeye çalışıyorlar.

KSG: Sn. Süleymanoğlu, uzun yıllar sendikal yaşamda görev aldınız. Son dönem sendikacılığını nasıl tarif edebilirsiniz?

M.S: Aslında son dönem yaşananlar uzun yılların bir sonucudur. Rejimi elinde tutan güçler ve bu gün bu rejimle işleri "ortak" yürütmeye talip olanlar sendikacılığın pasifizmini hedeflemektedirler. Bu konuda da maalesef mesafe aldılar. Örneğin KTAMS'da yaşananlara bakalım.

Sendika başkanı bir partiden aday oluyor. Sendikadaki görevine devam. Milletvekili oluyor yine devam. Partisi hükümete geliyor, yine devam. Son yapılan genel kurulda yeniden aday olup başkanlığa parti operasyonu ile yeniden oturuyor. Şimdi bu başkan parlâmentoda kendinin de mensubu olduğu hükümetin bütçesine ve diğer icraatlarına onay verecek. Oradan halkın sendikasına giderek, "memura verilen maaş v.s haklar çok azdır. Karşıyız" diyecek. Bu ülkemizde görülmüş bir olgu değildir. Bu tam bir

kariyer hastası kişiliklerin de bu operasyondaki yıkıcı rolü asla unutulmayacaktır.

KSG: Sn. Süleymanoğlu, M. Talat'ın "yeni anayasayı yürürlüğe koymak hayaldir" demesini nasıl yorumluyorsunuz?

M.S: Sn. Talat'a ve partisine halkın verdiği desteği, Tayyip Erdoğan

sarı sendikacılık anlayışıdır. Yine KTÖS'de olanlara baktığımızda benzer olguları görürüz.

KTÖS'ün bağımsız ve etkin mücadelesini kırmak için yıllardır her yolu deneyen rejim, yanında rejimi devralma iştahıyla yanan CTP yönetimini buldu. Olağanüstü genel kurulla bu bağımsız ve etkin kaleyi de düşürme

operasyonu sağlandı. 30 kişilik

yönetim kurulunun 30'u da çözüm yanlısı bir sendikada CTP operasyonu ile rejime çekilen bu kıyak niye? Yakın gelecekte ortaya çıkabilecek mücadele perspektiflerini peşinen engelleyen bu zihniyet kime hizmet ediyor?

Tabii ki bu gelişmeler BMBP'nin de mücadelesini olumsuz etkileyecektir. KTÖS'de "güçlünden yana" tavır alan

desteği ile pekiştirmek istemesi sonucu ortaya bu durum çıktı. Halkın %65 desteğini alan bir değişim iradesini Sn. Talat'ın görmemesi imkansız. Fakat Ankara'nın sularında yüzmenin bedeli olarak "kendi kendini yönetme ve demokrasi mücadelesi" bu kadar ucuzlatılıyor işte. Demokrasiden dem vuran Talat, en yüksek irade organının referandum olduğunu bilmesi gerekir. Talat'ın bir şeyi daha bilmesi gerekir. KKTC anayasasının geçici 10. maddesi her türlü iradi yetkiyi TC Genel Kurmayına ve onun buradaki generalerine verir. Dolayısı ile bu yapı değişmedikçe öze dönük ciddi adım atmak imkansızdır. Talat bunları yaşayarak biliyor. Fakat mevcut yapıyla kısa zamanda iç içe geçmesi ve bu yapıdan beslenen UBP'vari bir yöntem kullanması kendisini ve CTP'yi halkın gözünde erozyona uğratmıştır. Daha da uğratacaktır.

KSG: Sn. Süleymanoğlu, CTP'nin UBP'vari yaklaşımlarından söz ettiniz. Örnekler verebilir misiniz?

M.S: Şunları kısaca sıralayabilirim. Partizanlık.

Üçlü kararname rezilliği. Tazmin komisyonunun süresini uzatma yaklaşımı. Ve belki de en önemlisi çözüme dönük iradenin çöpe atılması. Düşünün bir kere; eninde sonunda bir çözüm kapıya gene gelecek. Bu çözümde yine verilecek bölgeler olacak. Muhtemelen bu bölgeler yine aynı bölgeler olacak. Bu bölgelerde yaklaşık 42 bin insan yaşar. Bu insanlar artık bu bölgelere yatırım yapmayacaklar. Şimdi bu insanların çok büyük bir kısmının güneyde bıraktıkları mallar var. Anlaşma olsaydı buna karşılık şimdiki yerlerinden kalkıp "kuzey parça devletine" yerleşeceklerdi. Ve bu insanlara kuzeyde mal verilecekti. Verilecek mallar, askeri bölgeler, TMT, mücahit puanlarıyla alınan yerler ve TC'li göçmenlerin tuttuğu araziler olacaktı. Referandum sonrası hızla kuzey bölgelerinde karşılıksız mal alanların bu malları yüksek fiyatlara sattıkları görülüyor. Basına göre son bir yılda 2000 yabancı mal aldı. Malları satanlar da karşılıksız tutanlar. Ben defalarca TV programlarında bu malların satışını

hükümetin durdurmasını talep ettim. Tam tersi oldu. Hükümet bu malların satışını adeta teşvik etti, ediyor. Peki ileride yer değiştirecek olan güney göçmenlerine ne bulup verecekler. Yoksa Sn. Talat, antlaşmadan umudunu kesti mi? Bu kaosu artırmak niye?

KSG: Sn. Süleymanoğlu, KSP'nin dönemsel politikalarından da biraz bahsedebilir misiniz?

M.S: Tabii ki. Partimiz, halkımıza ulaştırdığı siyasetinin arkasındadır. Adamız üzerinde hak iddia eden emperyalistlerin bu sorunu halkın yararına çözemeyeceklerini çok önceden ilan etti. Halkın yükselen mücadelesine desteğini verirken de bu gerçekleri vurguladı. Geriye dönüp baktığımızda, başta ABD ve İngiltere'nin kuzeyde "evet", güneyde "hayır" çıkması için çalıştığını görürüz. Rumların "hayır" demesi için her şey yapıldı. Ve sonuçta adanın

bölünmüş yapısı korundu. Üstelik bu kadar yıldır bölünmüşlükten sorumlu tutulanlar da bu sorumluluktan sıyrılmaya başladı. Kısacası referandum rantını Tayyip aldı.

Şimdi ortaya çıkan olumsuz havaya rağmen, halkımızın kendi kendini yönetme ve çözüm talebi yüksek tutulmalıdır. Kuzeyde ortak örgütlenme ve mücadele yerine, tüm ada üzerinde ortak örgütlenme ve mücadele öne çıkarılmalıdır. Biz bu konuda tüm gücümüzle gayret ediyoruz. Tabii ki CTP'nin son dönemde berraklaşan bu çark edişi ve sendikaları, sivil toplumu bloke edişi ciddi bir engel olarak durmaktadır.

Biz inanıyoruz ki bu adadan tüm emperyalist güçleri ve üsleri def etmedikçe, Kıbrıs halkı hayır yüzü görmeyecektir. Bu zafer de Kıbrıs halkının zaferi olabilir ancak.

KSG: Sn. Süleymanoğlu, röportaj için teşekkür ederiz.

M.S: Ben teşekkür ederim. Çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Kıbrıs sorunu milliyetçilik penceresinden bakarak değil, halkın penceresinden bakarak çözülür

Kıbrıs'ta

SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

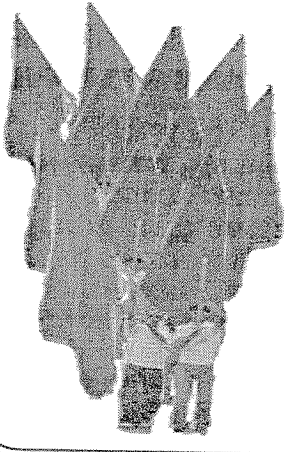
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5
K.Çiftlik/Lefkoşa Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

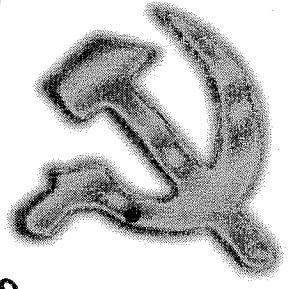

SOSYALİST GENÇLİK

Haziran 2004, Yıl:1 Sayı:4 KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

GENÇLİK GELECEK

Sekizinci Mağusa Kültür sanat Festivali

Sekizinci Mağusa Kültür sanat Festivali kapsamında Goran Bregoviç 22 Haziran Salı gecesi Salamis Antik Tiyatro'da gençliği coşturdu.

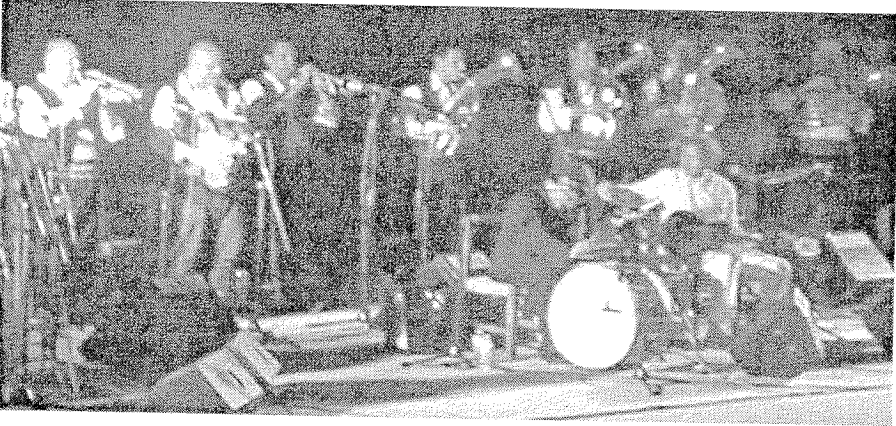
Goran Bregoviç yaylı, üflemeli ve vurmali çalgılarla erkek koro-su eşliğinde Sırp ve Hırvat Kültürlerinin karışımını taşıyan müziği ile sadece genç-leri değil kendisini genç hissedenerleri de etkilemeyi becerebilmiştir. Müziklerinde insanı yerinde durduramayacak, ve hafiften de olsa kızırtıdanmasını sağlayacak canlı öğelerin hakim olması da dikkat çekiciydi. Bir zamanlar Balkanların Osmanlı idaresinde yaşa-maları, bu kültürün izlerini Bregoviç'in müziklerinde de görmek mümkün. Akdeniz'e özgü çalıp oynama havalarının kendine has özelliklerini de taşı-maktadır.

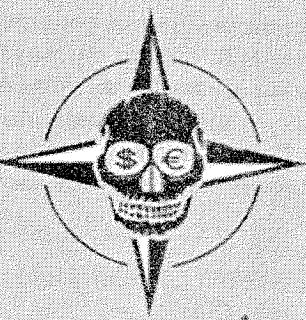
Parçalarında Protest Müziği'nin ritimlerini gördüğümüz Bregoviç marksist felsefeden de etkilendiğini söylüyor. Gençlik yıllarında rock n'roll müziğinden etkilendiğini söyleyen Bregoviç : "O zamanlar rock müziğinin hay-atımızda çok büyük rolü vardı. Rock müziği, sesimizi duyurabileceğimiz ve bu aleme karşı, hapishane riski olmadan, hoşnutsuzluğumu ifade edebile-ceğimiz tek yoldu" diye belirtiyor.

Sinema dünyasında da adını duyuran Bregoviç'in, ünlü yönetmen Emir Kusturica'nın "Çingeneler Zamanı (Times of the Gypsies)" ve "Yeraltı (Underground)" filmlerinin müziklerinde imzası vardı. "Yeraltı" üzerine yapılan 3 yıllık bir çalışmadan sonra yorgun düşen Bregoviç Emir Kusturica'nın bir sonraki filmi olan "Beyaz Kedi-Siyah Kedi (White Cat-Black Cat)" de yer almadı.

Düğün ve Cenaze Orkestrası ile bir çok başarıya ulaşan Bregoviç'in en büyük özelliği de orkestrası ile birlikte takım ruhunu ve kendini ön plana çıkarmamasıdır.

EMPERYALİZM
VAHŞETTİR

NATO'YA
DUR DE!

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ

KIVILCIM

ÖLÜ TOPRAĞINI REDDEDELİM, SORGULAYALIM

Günümüz gençliği, kelimenin tam anlamıyla bir kuşatma altındadır.

Bu kuşatma, tek yönlü bir kuşatma da değildir.

Hemen geçtiğimiz günlerde yapılan ÖSS sınavı, üniversite öğrencisi adayları olan liseli arkadaşlarımızın yaşamının tam tamına 3 saate bağlanması değil de nedir?

Gençliğin yaşadığımız toplumsal sistemin baskıları, yönlendirmeleriyle, manipülasyonlarıyla, özendirmeleriyle fuhuşa, uyuşturucuya, alkolizme saplanması, gençliğin nitelik olarak bitirilmesi değildir de nedir?

Yoz kültürle donatılan, yoz yaşam biçiminin bir "erdem", "akıllılık", "modernlik" olarak dayatıldığı bir sistemde gençliğimizi bekleyen tehlikeleri özellikle gençlerimizin fark etmesi gerekiyor.

Kıbrıs'ın özellikle son 3 yıldır içinde bulunduğu politik ortam, koşulların da dayatmasıyla tabir yerindeyse gençlerimiz üzerindeki ölü toprağını nispeten silkelemiştir.

Gençlik, ülkesinin sorunlarına duyarlı bir hale gelmiş, bu duyarlılık salt düşünsel bazda da kalmamış, gençlik eylemlerde, mitinglerde, yürüyüşlerde en ön saflarda hem de devasa kitlelere varan bir şekilde aktif olarak toplumsal hareketlilik içerisinde yer almıştır.

Bunlar toplumun her kesiminin dürüstçe itiraf etmesi gereken bir olgudur.

Ancak, kapitalizm sürdüğü müddetçe, gençliğimizin yukarıda bahsettiğimiz sorunlarla yeniden karşılaşması, örneğin tekrardan vurdumduymaz ya da apolitik bir hale gelmesi tehlikesi de devam etmektedir.

Gelinen süreçte, kapitalizmi yıkmak istemeyen, emperyalizme en ufak bir darbe dahi vurma niyetinde olmayan ve kendisini "sol", hatta "sosyalist" olarak adlandıran yapıların silkelendiği ölü toprağını tekrardan halkın, özelde de gençliğin üzerine serpmeye gayretleri göze çarpmaktadır.

Verilen sözlerde durulmamasına karşı gençlikten gelebilecek başkaldırıların, isyanların ve en önemlisi; burjuva sol partilerin sorgulanmasının önünü kesmek için sözde sol yapılar gereken önlemleri almakta gecikmemektedirler.

Düşünmeyen, sadece söylenenlere inanan gençler isteyen, ideolojik perspektifiyle partilerinin ideolojik perspektifinin kıyaslanmasından, sorgulanmasından "öcü gibi korkan" yapıların bu gayretleri, ne yazık ki, gençleri sürü mantığıyla gütmeye, onların üzerine yeni ölü toprakları serpmeye götürüyor.

Yazımızın başında değindiğimiz gibi,

gençlik birçok açıdan kuşatma altındadır.

Bu saydıklarımız da kuşatmanın bir başka yönüdür.

Gençlik, mücadelenin motorudur, en dinamik unsurdur, tespitimiz doğruysa bu tür kuşatmalara öncelikle önder güç olan işçi sınıfımızın ve ardından da sosyalizme sempati duyan, sosyalist olan, ilerici, demokrat gençlerimizin muhatap olacağı kesindir.

Peki ne yapılmalı ki, yeniden toplum ve özellikle de gençliğin üzerine serilmeye çalışılan ölü toprağını reddedelim?

Ne yapılmalı ki, "gerçek sol-yalancı sol", "gerçek kurtuluş-gerçek olmayan kurtuluş" konularında partilerimizi sorgulayalım?

Bunun için öncelikle gençliğimizin kendisini yetiştirmesi, sorgulamaktan, eleştirmekten çekinmemesi gerekmektedir.

Gençlerimize "sol" olarak dayatılan kavramların bilimsel sosyalizmin revizyona tabi tutulmuş halleri olduğunu kavramamız ve kavratmamız gerekmektedir.

Kapitalizm tarafından dayatılan yaşam biçimlerinin, kültür bozması unsurların sorgulanması, incelenmesi ve bunların neye hizmet ettiğinin tespit edilmesi gerekmektedir.

Elbette ki bunlar sihirli bir değneğin tılsımıyla olacak işler değildir.

Belli bir süreç ve koşul ister.

Ancak, yine de sosyalizmin, anti-emperyalizmin nasıl ve ne koşullarda gerçekleşeceğini arkadaşlarımıza, yoldaşlarımıza sorgulatabilir, kendimiz de sorgulayabilir; öğretebilir, kendimiz de öğrenebilir; "akkoyun-karakoyun" ayrımını yapabiliriz.

Gençlik üzerindeki sağdan ve en üzücü bir yan olarak kendini sol olarak lanse eden cepheden gelen kuşatmaları delmenin yolu, bir bilim olan sosyalizmin üzerine eğilmekten, sorgulamaktan ve eleştirmeden korkmamaktan geçer.

Üzerimize yeniden serilmeye çalışılan ölü toprağını reddedelim!

Kimlerin, hangi amaçla iktidara geldiklerini, ama şimdi neler yaptıklarını sorgulayalım, örneğin; eli kanlı barbar emperyalistlerin örgütü olan NATO'ya neden en ufak bir tepki dahi vermediklerini, Irak'taki haksız savaşta Amerikan emperyalizmini neden mahkum edemediklerini düşünelim; yeri geldiğinde tepkimizi koyalım!

Unutmamalıyız ki, sosyalizmi; sosyalizmin yorumcularından değil, sosyalizmin bizzat kendisinden öğrenmek durumundayız.

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

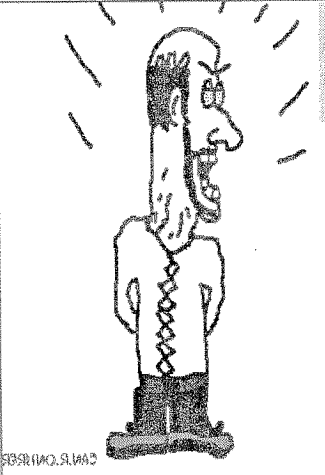
Irak halkına özgürlük maskesi arkasında, Saddam'dan daha kötü bir vahşet uygulayan ABD ve buna gözyuman AB, Kıbrıs'a da çözüm maskesi arkasında nasıl bir gelecek hazırlıyorlar?

Polemik

Sömürmenin ve masum insanların üstüne bomba yağdırmanın bir diğer adı olan Emperyalizm, NATO şemsiyesi altında terörle savaş diyerek, demokratikleşme mi, yoksa devlet terörü mü uyguluyor?!

Üniversite Günlüğü

Bir öğretim yılı daha geride kaldı. Bu ders yılı sırasında Kıbrıs'ta çözüm adına birçok adım atıldı ama hala daha sonuç sağlanamadı. Diğer yandan önümüzdeki haftalarda binlerce genç daha diplomalarını alıp işsizlik sorunuyla yüzleşecek ve güneyde çalışan binlere, yüzlerce diplomalı geç daha eklenecek. Ne mutlu bize!!!

SİNİR KÜPÜ

1- Tayyip ve ekibi Türkiye'de AB kriterlerini "hayata geçirmeye" çalışıyorlar hesapta. Türkiye'de millet açlıktan kırılıyor! Sıkıysa AB kriterleri yerine, halkın kriterlerini hayata geçirsene Tayyip efendi! Yemiyor değil mi!!!

2- Bu Nato'cular da amma korkuyorlar halktan ha! İstanbul'da Nato zirvesi yapılırken havada F-16'lar, denizden SAS ve SAT komandoları, karada özel timler, MİT'çiler, Çevik Kuvvet ve asker dolaşacak. Size birşey diyeyim; ne zaman ağzınızla havadaki kuşu tutarsınız, ne zaman denizdeki balık ağaca tırmanır, ne zaman karadaki horoz yumurtlar, o zaman halktan yiyeceğiniz tokattan kurtulursunuz!!!

3- İslam Konferansı Örgütü'nde de "temsil edildik allahın izniyle". Hade hayırlısı... Mayıs'ta "Avrupalı" oluyorduk, Haziran'da Müslüman oluverdik. Be, benim gariban sağcı solcularım; bundan sonra sizi AB de tatmin etmez. Siz bir araştırın bakalım bir yerlerde TUTAR-SIZLAR BİRLİĞİ kurulmuş mu? Kurulduysa onun üyeliğini bir deneyin. Burjuva siyaseti bile adam tutarlı savunamaz mı arkadaş!!! Yok yok; kesin kalp krizi geliyor bu sıcaklar-dal!!!

bandonuz serçelerimi
ürkütüyor -6-

düşmanımız çoktu

insanlardan sonra

domuzları süngüledik

evleri yağmaladık

kiliseleri yıktık

ormanları yaktık

denizleri kirlettik

içimize düşman girmesin diye
arasına teller çektik ülkemizin
mayınlar döşedik

oysa düşman içimizdeydi

en kuytu köşesinde
üniformalı oturuyordu

tek masasında

beynimizin.

Fotokomik:

HADE BE CEMAATİ
MUSLIMIN! NAMAZ
VAKDİ GELDİ.
İMAMDAN FIRÇA
YEMEDEN
YETİŞELİM
CAMİYE!

TURKISH CYPRIOT STATE

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 10

Feodal Üretim Tarzı II

Feodal toplum, özellikle ilk ortaçağ döneminde, küçük prenslikler ve devletler halinde parçalanmıştı. Feodal toplumun egemen zümreleri, soylular ve ruhbanlardı. Köylüler zümresi hiçbir politik hakka sahip değildi. Feodal toplumun tüm tarihi, köylülerle feodal beyler arasındaki sınıf mücadelesiyle doluydu. Soyluların ve ruhbanların çıkarlarını dile getiren feodal devlet, bunların toprak ve haktan yoksun ve ezilen köylülerin sömürülmesini güçlendirmelerine yardımcı olan aktif güçtü.

İktisadın esas olarak doğal iktisat olduğu feodalizm çağında, tarım egemen rol oynadı. Toplumsal işbölümünün ve değişimin gelişmesiyle, köleci toplumun çöküşünden sonra geride kalan şehirler canlandı ve yeni şehirler oluştu. Kentler, zanaat ve ticaret merkezleriydi. Zanaat, rekabetin

ortaya çıkması için çaba gösteren loncalarda örgütlenmişti. Tüccarlar, tüccar loncalarında birleşti.

Doğal iktisadi parçalayan meta üretiminin gelişmesi, köylülerin ve zanaatkarların ayrışmasına yol açtı. Ticaret sermayesi, zanaatın çöküşünü hazırladı ve kapitalist işletmelerin, manüfaktürlerin oluşmasını teşvik etti. Feodal kısıtlamalar ve feodal parçalanmışlık, meta üretiminin büyümesine ayak bağı oldu. Daha sonraki gelişme süreci içinde ulusal Pazar oluştu. Mutlakiyetçi monarşiler biçiminde merkezi feodal devletler oluştu.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi,
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.